

Úřední věstník

Evropské unie

C 297

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

7. září 2020

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 297/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 297/02	Věc C-378/16 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 – Inclusion Alliance for Europe GEIE v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013), jakož i rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) – Projekty MARE, Senior a ECRN – Rozhodnutí Komise o vymáhání neoprávněně vyplacených částek – Pravomoc unijního soudu“)	2
2020/C 297/03	Věc C-517/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Milkiyas Addis v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Články 14 a 34 – Povinnost poskytnout žadateli o mezinárodní ochranu příležitost k osobnímu pohovoru před přijetím rozhodnutí o nepřípustnosti – Porušení povinnosti během řízení v prvním stupni – Důsledky“)	2

CS

2020/C 297/04	Věc C-584/17 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 – ADR Center SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci zvláštního programu „Civilní soudnictví“ na období 2007-2013 – Zprávy o auditu zpochybňující způsobilost některých nákladů – Rozhodnutí Evropské komise o vymáhání neoprávněně vyplacených částek – Článek 299 SFEU – Pravomoc Komise přijmout rozhodnutí představující exekuční titul v rámci smluvních vztahů – Pravomoc unijního soudu – Účinná soudní ochrana“) . . .	3
2020/C 297/05	Věc C-311/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 47 – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 2 odst. 2 – Působnost – Předávání osobních údajů do třetích zemí pro obchodní účely – Článek 45 – Rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně – Článek 46 – Předávání založené na vhodných zárukách – Článek 58 – Pravomoci dozorových úřadů – Zpracování předávaných údajů orgány veřejné moci třetí země pro účely národní bezpečnosti – Posouzení odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi – Rozhodnutí 2010/87/EU – Standardní doložky o ochraně pro předávání osobních údajů do třetích zemí – Vhodné záruky poskytnuté správcem – Platnost – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1250 – Odpovídající úroveň ochrany poskytovaná štítem Evropská unie-USA na ochranu soukromí – Platnost – Stížnost fyzické osoby, jejíž osobní údaje byly předány z Evropské unie do Spojených států“)	4
2020/C 297/06	Věc C-549/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Rumunsko („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)	5
2020/C 297/07	Věc C-550/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)	6
2020/C 297/08	Věc C-606/18 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými silovými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 20 – Kontrolní pravomoci Evropské komise v oblasti kartelových dohod – Pravomoc kopírovat údaje bez předchozího přezkumu a následně je zkoumat v prostorách Komise – Pokuty – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)	6
2020/C 297/09	Věc C-610/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – AFMB Ltd a další v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank („Řízení o předběžné otázce – Migrující pracovníci – Sociální zabezpečení – Použitelné právní předpisy – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 14 odst. 2 písm. a) – Pojem „osoba patřící mezi zaměstnance, již cestují, která je zaměstnancem podniku“ – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 13 odst. 1 písm. b) – Pojem „zaměstnavatel“ – Řidiči v silniční dopravě obvykle zaměstnaní ve dvou nebo více členských státech nebo státech Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) – Řidiči v silniční dopravě, kteří uzavřeli pracovní smlouvu s jedním podnikem, ale ve skutečnosti byli podřízeni jinému podniku se sídlem v členském státě bydliště těchto řidičů – Určení podniku, který má postavení „zaměstnavatele“)	7

2020/C 297/10	Věc C-658/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Bologna – Itálie) – UX v. Governo della Repubblica italiana („Řízení o předběžné otázce – Přípustnost – Článek 267 SFEU – Pojem ‚vnitrostátní soud‘ – Kritéria – Sociální politika – Směrnice 2003/88/ES – Působnost – Článek 7 – Placená dovolená za kalendářní rok – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 2 a 3 – Pojem ‚zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou‘ – Smírčí soudci a řádní soudci – Rozdílné zacházení – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Pojem ‚objektivní důvody‘“)	8
2020/C 297/11	Věc C-686/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – OC a další, Adusbef, Federconsumatori, PB a další, QA a další v. Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze („Řízení o předběžné otázce – Přípustnost – Článek 63 a násl. SFEU – Volný pohyb kapitálu – Článek 107 a násl. SFEU – Státní podpory – Články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie – Svoboda podnikání – Právo vlastnit majetek – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky – Článek 29 – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Článek 6 odst. 4 – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly svěřené Evropské centrální bance (ECB) – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 – Regulační technické normy týkající se kapitálových požadavků na instituce – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví prahovou hodnotu aktiv družstevních záložen založených ve formě družstevních společností a umožňuje omezit právo na vyplacení podílu vystupujícího společníka“)	9
2020/C 297/12	Věc C-714/18 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 – ACTC GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Taiga AB („Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie tigha – Námitky podané majitelkou starší ochranné známky Evropské unie TAIGA – Částečné zamítnutí přihlášky k zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) – Posouzení nebezpečí záměny – Posouzení podobnosti kolidujících označení z pojmového hlediska – Článek 42 odst. 2 – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Důkaz o užívání ‚pro některé z výrobků nebo služeb‘ – Určení autonomní podkategorie výrobků“)	10
2020/C 297/13	Věc C-771/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinnosti státem – Vnitřní trhy s elektřinou a se zemním plynem – Elektroenergetické a plynárenské přepravní soustavy – Podmínky pro přístup – Nařízení (ES) č. 714/2009 – Článek 14 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 715/2009 – Článek 13 odst. 1 – Náklady – Stanovení poplatků za přístup do sítě – Směrnice 2009/72/ES – Článek 37 odst. 17 – Směrnice 2009/73/ES – Článek 41 odst. 17 – Vnitrostátní opravné prostředky – Zásada účinné soudní ochrany“)	10
2020/C 297/14	Věc C-73/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Belgische Staat, zastoupený Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, a Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie v. Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odst. 1 – Oblast působnosti – Pojem ‚věci občanské a obchodní‘ – Žaloba na zdržení se nekalých obchodních praktik podaná orgánem veřejné moci za účelem ochrany zájmů spotřebitelů“)	11
2020/C 297/15	Věc C-80/90: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – řízení zahájené na návrh E. E. („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 650/2012 – Oblast působnosti – Pojem ‚dědění s přeshraničními dopady‘ – Pojem ‚obvyklý pobyt zůstavitele‘ – Článek 3 odst. 2 – Pojem ‚soud‘ – Podřízení notářů pravidlům pro určení soudní příslušnosti – Článek 3 odst. 1 písm. g) a i) – Pojmy ‚rozhodnutí‘ a ‚veřejná listina‘ – Články 5, 7 a 22 – Dohoda o volbě soudu a o volbě rozhodného práva pro dědění – Článek 83 odst. 2 a 4 – Přechodná ustanovení“)	12

2020/C 297/16	Věc C-97/19: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Köln („Řízení o předběžné otázce – Celní kodex – Celní prohlášení – Článek 78 tohoto kodexu – Přezkum celního prohlášení – Jméno deklaranta – Změna informací týkajících se osoby deklaranta, jejímž cílem je zachytit existenci vztahu nepřímého zastoupení – Nepřímé zastoupení osoby, které bylo uděleno potvrzení o dovozu“)	13
2020/C 297/17	Věc C-129/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Presidenza del Consiglio dei Ministri v. BV („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2004/80/ES – Článek 12 odst. 2 – Vnitrostátní systémy odškodnění obětí úmyslných násilných trestných činů, které zaručují spravedlivé a přiměřené odškodnění – Oblast působnosti – Oběť s bydlištěm na území členského státu, ve kterém byl spáchán úmyslný násilný trestný čin – Povinnost zařadit tuto oběť do vnitrostátního systému odškodnění – Pojem ‚spravedlivé a přiměřené odškodnění‘ – Odpovědnost členských států za porušení unijního práva“)	13
2020/C 297/18	Spojené věci C-133/19, C-136/19 a C-137/19: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – B. M. M. (C-133/19 a C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19) v. État belge („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 4 odst. 1 – Pojem ‚nezletilé dítě‘ – Článek 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Nejlepší zájem dítěte – Článek 47 Listiny základních práv – Právo na účinnou žalobu – Děti osoby usilující o sloučení rodiny, které dosáhly plnoletosti v průběhu rozhodovacího procesu nebo soudního řízení proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o sloučení rodiny“)	14
2020/C 297/19	Spojené věci C-224/19 a C-259/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Španělsko) – CY v. CaixaBank SA (C-224/19), LG, PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19) („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Články 6 a 7 – Spotřebitelské smlouvy – Hypoteční úvěry – Zneužívající ujednání – Ujednání ukládající úvěrovanému povinnost nést veškeré náklady na zřízení a zrušení zástavního práva – Účinky prohlášení neplatnosti uvedených ujednání – Pravomoci vnitrostátního soudu v případě ujednání kvalifikovaného jako ‚zneužívající‘ – Rozdělení nákladů – Subsidiární použití vnitrostátních ustanovení – Článek 3 odst. 1 – Posouzení zneužívajícího charakteru smluvních ujednání – Článek 4 odst. 2 – Vyloučení ujednání, která se týkají hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny či odměny – Podmínka – Článek 5 – Povinnost jasného a srozumitelného znění smluvních ujednání – Náklady řízení – Promlčení – Zásada efektivity“)	15
2020/C 297/20	Věc C-249/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – JE v. KF („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 1259/2010 – Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky – Jednotná pravidla – Článek 10 – Použití práva místa soudu“)	16
2020/C 297/21	Věc C-253/19: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Guimarães – Portugalsko) – MH, NI v. OJ, Novo Banco SA („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Insolvenční řízení – Nařízení (EU) 2015/848 – Článek 3 – Mezinárodní příslušnost – Místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka – Fyzická osoba, jež není samostatně výdělečně činná – Vyvrátitelná domněnka, že místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy této osoby, je její obvyklé místo pobytu – Vyvrácení domněnky – Situace, kdy se jediná nemovitost dlužníka nachází mimo členský stát obvyklého místa pobytu“)	16
2020/C 297/22	Věc C-411/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – WWF Italia Onlus a další v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Článek 6 – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Zvláštní oblasti ochrany – Výstavba silničního úseku – Posouzení důsledků tohoto projektu pro dotčenou zvláštní oblast ochrany – Oprávnění – Důvody převažujícího veřejného zájmu“)	17

2020/C 297/23	Věc C-424/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Cabinet de avocat UR v. Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Článek 9 odst. 1 – Pojem „osoba povinná k dani“ – Osoba vykonávající povolání advokáta – Konečné soudní rozhodnutí – Zásada překážky věci pravomocně rozsouzené – Význam této zásady za předpokladu, že je toto rozhodnutí neslučitelné s unijním právem“)	18
2020/C 297/24	Věc C-496/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria regionale della Campania – Itálie) – Antonio Capaldo SpA v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Kontrola zboží – Žádost o přezkum celního prohlášení – Kontrola po propuštění zboží“)	19
2020/C 297/25	Věc C-686/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – SIA „Soho Group“ v. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Smlouvy o spotřebitelském úvěru – Směrnice 2008/48/ES – Pojem „celkové náklady úvěru pro spotřebitele“ – Poplatky spojené s prodloužením doby splatnosti úvěru“)	19
2020/C 297/26	Věc C-436/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2019 Abaco Energy SA a dalšími proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 25. března 2019 ve věci T-186/18, Abaco Energy a další v. Komise	20
2020/C 297/27	Věc C-176/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. dubna 2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	20
2020/C 297/28	Věc C-179/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 7. dubna 2020 – Fondul Proprietatea SA v. Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, v likvidaci, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA	21
2020/C 297/29	Věc C-182/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Suceava (Rumunsko) dne 23. dubna 2020 – BE, DT v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – insolvenční správce BE, EP	22
2020/C 297/30	Věc C-217/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Overijssel (Nizozemsko) dne 25. května 2020 – XXXX v. Staatssecretaris van Financiën	22
2020/C 297/31	Věc C-218/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Mureș (Rumunsko) dne 27. května 2020 – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD v. SC Samidani Trans SRL	23
2020/C 297/32	Věc C-225/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 29. května 2020 – Euro Delta Danube Srl v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea	23
2020/C 297/33	Věc C-233/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 4. června 2020 – WD v. job-medium GmbH in Liquidation	24
2020/C 297/34	Věc C-237/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. června 2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV	25
2020/C 297/35	Věc C-241/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgie) dne 5. června 2020 – BJ v. État belge (Belgické království)	26
2020/C 297/36	Věc C-245/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Midden-Nederland (Nizozemsko) dne 29. května 2020 – X, Z v. Autoriteit Persoonsgegevens	27

2020/C 297/37	Věc C-246/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgie) dne 3. června 2020 – Openbaar Ministerie v. EA	28
2020/C 297/38	Věc C-251/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 10. června 2020 – Gtflx Tv v. DR	28
2020/C 297/39	Věc C-253/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep Brussel (Belgie) dne 9. června 2020 – Impexco N.V. v. Novartis AG	29
2020/C 297/40	Věc C-254/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 9. června 2020 – PI Pharma NV v. Novartis AG, Novartis Pharma NV	29
2020/C 297/41	Věc C-269/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 18. června 2020 – Finanzamt T v. S	30
2020/C 297/42	Věc C-274/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Massa (Itálie) dne 19. června 2020 – GN, WX v. Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara	31
2020/C 297/43	Věc C-283/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 25. června 2020 – CO, ME, GC a 42 dalších žalobců v. MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo	32
2020/C 297/44	Věc C-288/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal judiciaire – Bobigny (Francie) dne 30. června 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD	32
2020/C 297/45	Věc C-289/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 30. června 2020 – IB v. FA	34
2020/C 297/46	Věc C-290/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 30. června 2020 – AS Latvijas Gāze v. Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija	34
2020/C 297/47	Věc C-299/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. července 2020 – Icade Promotion Logement SAS v. Ministère de l'Action et des Comptes publics	35
2020/C 297/48	Věc C-328/20: Žaloba podaná dne 22. července 2020 – Evropská komise v. Rakouská republika	36
2020/C 297/49	Věc C-331/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. července 2020 Volotea, SA proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 13. května 2020 ve věci T-607/17, Volotea v. Komise	37
2020/C 297/50	Věc C-343/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. července 2020 easyJet Airline Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 13. května 2020 ve věci T-8/18, easyJet Airline v. Komise	38
Tribunál		
2020/C 297/51	Věc T-371/20: Žaloba podaná dne 15. června 2020 – Pollinis France v. Komise	39
2020/C 297/52	Věc T-381/20: Žaloba podaná dne 20. června 2020 – Datax v. REA	39
2020/C 297/53	Věc T-392/20: Žaloba podaná dne 19. června 2020 – Flašker v. Komise	40
2020/C 297/54	Věc T-404/20: Žaloba podaná dne 27. června 2020 – Global Translation Solutions v. Komise	41
2020/C 297/55	Věc T-415/20: Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KT v. EIB	42
2020/C 297/56	Věc T-425/20: Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KU v. ESVČ	43
2020/C 297/57	Věc T-435/20: Žaloba podaná dne 7. července 2020 – JR v. Komise	44
2020/C 297/58	Věc T-440/20: Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise	44

2020/C 297/59	Věc T-441/20: Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise . . .	45
2020/C 297/60	Věc T-442/20: Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Grangé a Van Strydonck v. EUIPO – Nema (âme)	46
2020/C 297/61	Věc T-443/20: Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform (Štítky)	46
2020/C 297/62	Věc T-457/20: Žaloba podaná dne 13. července 2020 – VeriGraft v. EASME	47
2020/C 297/63	Věc T-464/20: Žaloba podaná dne 21. července 2020 – Eggy Food v. EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)	48
2020/C 297/64	Věc T-474/20: Žaloba podaná dne 24. července 2020 – LD v. Komise	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 297/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 287, 31.8.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 279, 24.8.2020

Úř. věst. C 271, 17.8.2020

Úř. věst. C 262, 10.8.2020

Úř. věst. C 255, 3.8.2020

Úř. věst. C 247, 27.7.2020

Úř. věst. C 240, 20.7.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 – Inclusion Alliance for Europe
GEIE v. Evropská komise**

(Věc C-378/16 P) ⁽¹⁾

*(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci sedmého
rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013), jakož i rámcového
programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) – Projekty MARE, Senior a ECRN –
Rozhodnutí Komise o vymáhání neoprávněně vyplacených částek – Pravomoc unijního soudu“)*

(2020/C 297/02)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Inclusion Alliance for Europe GEIE (zástupci: A. D'Amico a S. Famiani, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně F. Moro, S. Delaude a L. Di Paolo, poté par F. Moro a S. Delaude, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Gullem, avvocato)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 21. dubna 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (T-539/13, nezveřejněné, EU:T:2016:235), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5.9.2016

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Milkiyas Addis v. Bundesrepublik
Deutschland**

(Věc C-517/17) ⁽¹⁾

*(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Azylová politika – Společná řízení pro
přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Články 14 a 34 –
Povinnost poskytnout žadateli o mezinárodní ochranu příležitost k osobnímu pohovoru před přijetím
rozhodnutí o nepřipustnosti – Porušení povinnosti během řízení v prvním stupni – Důsledky“)*

(2020/C 297/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Milkiyas Addis

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

Články 14 a 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž porušení povinnosti poskytnout žadateli o mezinárodní ochranu příležitost k osobnímu pohovoru před přijetím rozhodnutí o nepřipustnosti na základě čl. 33 odst. 2 písm. a) této směrnice nevede ke zrušení tohoto rozhodnutí a k vrácení věci rozhodujícímu orgánu, ledaže tato právní úprava uvedenému žadateli umožňuje, aby v rámci řízení o opravném prostředku proti takovému rozhodnutí osobně uvedl všechny své argumenty proti uvedenému rozhodnutí při vyslechnutí, které splňuje všechny použitelné podmínky a základní záruky stanovené v článku 15 uvedené směrnice, a tyto argumenty nemohou totéž rozhodnutí změnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 20.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 – ADR Center SpA v. Evropská komise

(Věc C-584/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci zvláštního programu „Civilní soudnictví“ na období 2007-2013 – Zprávy o auditu zpochybňující způsobilost některých nákladů – Rozhodnutí Evropské komise o vymáhání neoprávněně vyplacených částek – Článek 299 SFEU – Pravomoc Komise přijmout rozhodnutí představující exekuční titul v rámci smluvních vztahů – Pravomoc unijního soudu – Účinná soudní ochrana“)

(2020/C 297/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ADR Center SpA (zástupci: A. Guillerme a T. Bontinck, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost ADR Center SpA ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 3) Evropská komise ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu třetinu nákladů řízení vynaložených společností ADR Center SpA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court – Irsko) – Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Věc C-311/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 47 – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 2 odst. 2 – Působnost – Předávání osobních údajů do třetích zemí pro obchodní účely – Článek 45 – Rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně – Článek 46 – Předávání založené na vhodných zárukách – Článek 58 – Pravomoci dozorových úřadů – Zpracování předávaných údajů orgány veřejné moci třetí země pro účely národní bezpečnosti – Posouzení odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi – Rozhodnutí 2010/87/EU – Standardní doložky o ochraně pro předávání osobních údajů do třetích zemí – Vhodné záruky poskytnuté správcem – Platnost – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1250 – Odpovídající úroveň ochrany poskytovaná štítem Evropská unie-USA na ochranu soukromí – Platnost – Stížnost fyzické osoby, jejíž osobní údaje byly předány z Evropské unie do Spojených států“)

(2020/C 297/05)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Data Protection Commissioner

Žalovaní: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

za účasti: The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc., Digitaleurope

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí být vykládán v tom smyslu, že předávání osobních údajů prováděné pro obchodní účely hospodářským subjektem usazeným v členském státě jinému hospodářskému subjektu usazenému ve třetí zemi spadá do působnosti tohoto nařízení i tehdy, když tyto údaje mohou být při tomto předávání nebo po něm zpracovány orgány dotyčné třetí země pro účely veřejné bezpečnosti, obrany a bezpečnosti státu.
- 2) Článek 46 odst. 1 a čl. 46 odst. 2 písm. c) nařízení 2016/679 musí být vykládány v tom smyslu, že vhodné záruky, vymahatelná práva a účinná právní ochrana vyžadované uvedenými ustanoveními musí zajistit, aby se na práva osob, jejichž osobní údaje jsou předávány do třetí země na základě standardních doložek o ochraně osobních údajů, vztahovala úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v Evropské unii tímto nařízením ve spojení s Listinou základních práv Evropské unie. Pro tyto účely je při posuzování úrovně ochrany zajištěné v kontextu takového předávání zejména třeba vzít v úvahu jednak smluvní ujednání mezi správcem nebo zpracovatelem usazenými v Evropské unii a příjemcem předávaných údajů usazeným v dotyčné třetí zemi, a jednak – v souvislosti s případným přístupem orgánů veřejné moci této třetí země k takto předávaným osobním údajům – relevantní prvky právního řádu této země, zejména prvky uvedené v čl. 45 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 3) Článek 58 odst. 2 písm. f) a j) nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně platně přijaté Evropskou komisí, je příslušný dozorový úřad povinen dočasně nebo trvale zakázat předávání osobních údajů do třetí země na základě standardních doložek o ochraně osobních údajů přijatých Komisí, když tento dozorový úřad dospěje na základě všech okolností daného předávání k názoru, že tyto doložky nejsou nebo nemohou být v této třetí zemi dodrženy a že ochrana předaných údajů vyžadovaná unijním právem, zejména články 45 a 46 uvedeného nařízení a Listinou, nemůže být v případě, že předávání nepozastavil nebo neukončil sám správce nebo zpracovatel usazení v Unii, zajištěna jinými prostředky.

- 4) Přezkum rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES, ve znění prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2297 ze dne 16. prosince 2016, vzhledem k článkům 7, 8 a 47 Listiny základních práv Evropské unie neodhalil žádnou skutečnost, která by mohla mít dopad na platnost tohoto rozhodnutí.
- 5) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1250 ze dne 12. července 2016 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající úrovni ochrany poskytované štítem EU-USA na ochranu soukromí je neplatné.

(¹) Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise
v. Rumunsko**

(Věc C-549/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)

(2020/C 297/06)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Žalované: Rumunsko (zástupci: původně C.-R. Canțăr, E. Gane, L. Lițu a R. I. Hațieganu, poté E. Gane, L. Lițu a R. I. Hațieganu, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Belgické království (zástupci: C. Pochet, P. Cottin a J.-C. Halleux, zmocněnci), Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, zmocněnci), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

- 1) Rumunsko tím, že ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku ze dne 8. prosince 2017 nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, a tudíž tyto předpisy nesdělilo Evropské komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 67 směrnice 2015/849.
- 2) Rumunsku se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 3 000 000 eur.
- 3) Rumunsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Belgické království, Estonská republika, Francouzská republika a Polská republika ponesou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Irsko(Věc C-550/18) ⁽¹⁾**(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)**

(2020/C 297/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, L. Flynn a G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupci: G. Hodge, M. Browne a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s G. Gilmore, BL, a P. McGarrym, SC)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, zmocněnci)

Výrok

- 1) Irsko tím, že ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku ze dne 8. března 2018 nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, a tudíž tyto předpisy nesdělilo Evropské komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 67 směrnice 2015/849.
- 2) Irsku se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 2 000 000 eur.
- 3) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Estonská republika a Francouzská republika ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA v. Evropská komise(Věc C-606/18 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými silovými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 20 – Kontrolní pravomoci Evropské komise v oblasti kartelových dohod – Pravomoc kopírovat údaje bez předchozího přezkumu a následně je zkoumat v prostorách Komise – Pokuty – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)**

(2020/C 297/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Nexans France SAS, Nexans SA (zástupci: G. Forwood, avocate, a M. Powell a A. Rogers, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin a F. Castilla Contreras, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Nexans France SAS a Nexans SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. JO C 427, 26.11.2018

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – AFMB Ltd a další v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Věc C-610/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Migrující pracovníci – Sociální zabezpečení – Použitelné právní předpisy – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 14 odst. 2 písm. a) – Pojem „osoba patřící mezi zaměstnance, již cestují, která je zaměstnancem podniku“ – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 13 odst. 1 písm. b) – Pojem „zaměstnavatel“ – Řidiči v silniční dopravě obvykle zaměstnaní ve dvou nebo více členských státech nebo státech Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) – Řidiči v silniční dopravě, kteří uzavřeli pracovní smlouvu s jedním podnikem, ale ve skutečnosti byli podřízeni jinému podniku se sídlem v členském státě bydliště těchto řidičů – Určení podniku, který má postavení „zaměstnavatele““)

(2020/C 297/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AFMB Ltd a další

Žalovaný: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Výrok

Článek 14 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 ze dne 31. března 2004, jakož i čl. 13 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, musí být vykládány v tom smyslu, že zaměstnavatelem řidiče v mezinárodní silniční dopravě ve smyslu těchto ustanovení je podnik, který tomuto řidiči ve skutečnosti udílí pokyny, který fakticky nese odpovídající mzdové břemeno a je skutečně oprávněn jej propustit, a nikoli podnik, se kterým uvedený řidič v silniční dopravě uzavřel pracovní smlouvu a který je v této smlouvě formálně označen za zaměstnavatele téhož řidiče.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Bologna – Itálie) – UX v. Governo della Repubblica italiana

(Věc C-658/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Přípustnost – Článek 267 SFEU – Pojem ‚vnitrostátní soud‘ – Kritéria – Sociální politika – Směrnice 2003/88/ES – Působnost – Článek 7 – Placená dovolená za kalendářní rok – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 2 a 3 – Pojem ‚zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou‘ – Smírčí soudci a řádní soudci – Rozdílné zacházení – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Pojem ‚objektivní důvody‘“)

(2020/C 297/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Bologna

Účastníci původního řízení

Žalobce: UX

Žalovaná: Governo della Repubblica italiana

Výrok

- 1) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že Giudice di pace (smírčí soudce, Itálie) spadá pod pojem „soud členského státu“ ve smyslu tohoto článku.
- 2) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že smírčí soudce, který v rámci své funkce poskytuje skutečná a konkrétní plnění, která nejsou čistě okrajová ani vedlejší a za která pobírá náhrady mající charakter odměny, může spadat pod pojem „pracovník“ ve smyslu těchto ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 3) Ustanovení 2 bod 1 Rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která byla uzavřena dne 18. března 1999 a je uvedena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou“, který je uveden v tomto ustanovení, může zahrnovat smírčího soudce, který je jmenován na omezené období a v rámci své funkce vykonává skutečná a konkrétní plnění, která nejsou čistě okrajová ani vedlejší a za která pobírá náhrady mající charakter odměny, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 4) Ustanovení 4 bod 1 Rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která byla uzavřena dne 18. března 1999 a je uvedena v příloze směrnice 1999/70, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví nárok smírčího soudce na placenou dovolenou za kalendářní rok v délce 30 dní, jak je stanoven pro řádné soudce, v případě, že by tento smírčí soudce spadal pod pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou“ ve smyslu ustanovení 2 bodu 1 této rámcové dohody a nacházel by se v situaci srovnatelné se situací řádného soudce, pokud takové rozdílné zacházení není ospravedlněno rozdíly v požadované kvalifikaci a povahou úkolů, za které musí uvedený soudci přebírat odpovědnost, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – OC a další, Adusbef, Federconsumatori, PB a další, QA a další v. Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-686/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Přípustnost – Článek 63 a násl. SFEU – Volný pohyb kapitálu – Článek 107 a násl. SFEU – Státní podpory – Články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie – Svoboda podnikání – Právo vlastnit majetek – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky – Článek 29 – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Článek 6 odst. 4 – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly svěřené Evropské centrální bance (ECB) – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 – Regulační technické normy týkající se kapitálových požadavků na instituce – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví prahovou hodnotu aktiv družstevních záložen založených ve formě družstevních společností a umožňuje omezit právo na vyplacení podílu vystupujícího společníka“)

(2020/C 297/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: OC a další, Adusbef, Federconsumatori, PB a další, QA a další

Žalovaní: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

za přítomnosti: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ e.a., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Výrok

- 1) Článek 29 nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, článek 10 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ze dne 7. ledna 2014, kterým se doplňuje nařízení č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce, jakož i články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě členského státu, která družstevním záložnám, které mají v daném státě sídlo, zakazuje odmítnout splacení kapitálových nástrojů, avšak umožňuje jim na neomezenou dobu odložit vyplacení podílu vystupujícího společníka a zcela nebo zčásti omezit jeho výši, pokud omezení vyplacení, o kterých bylo rozhodnuto v rámci uplatnění této možnosti, nepřekročí meze toho, co je nezbytné – s ohledem na obezřetnostní situaci uvedených záložen – pro účely zajištění, aby kapitálové nástroje, které vydávají, mohly být považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, zejména s ohledem na skutečnosti uvedené v čl. 10 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci č. 241/2014, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 63 a násl. SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví prahovou hodnotu aktiv pro výkon bankovních činností družstevních záložen se sídlem v tomto členském státě a založených ve formě družstevních společností s ručením omezeným na akcie, při jejímž překročení jsou tyto záložny povinny přeměnit se na akciové společnosti, snížit aktiva pod tuto prahovou hodnotu nebo přistoupit k jejich likvidaci, v rozsahu, v němž tato právní úprava skutečně zajišťuje uskutečňování cílů obecného zájmu, které sleduje, a nepřekračuje meze toho co je nezbytné k jejich dosažení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 28.1.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 – ACTC GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Taiga AB

(Věc C-714/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie tigha – Námitky podané majitelkou starší ochranné známky Evropské unie TAIGA – Částečné zamítnutí přihlášky k zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) – Posouzení nebezpečí záměny – Posouzení podobnosti kolidujících označení z pojmového hlediska – Článek 42 odst. 2 – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Důkaz o užívání „pro některé z výrobků nebo služeb“ – Určení autonomní podkategorie výrobků“)

(2020/C 297/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ACTC GmbH (zástupci: V. Hoene, D. Eickemeier a S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Gája, zmocněnec), Taiga AB (zástupci: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl a C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Výrok

1. Kasační opravný prostředek se zamítá.
2. Společnosti ACTC GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-771/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Vnitřní trhy s elektřinou a se zemním plynem – Elektroenergetické a plynárenské přepravní soustavy – Podmínky pro přístup – Nařízení (ES) č. 714/2009 – Článek 14 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 715/2009 – Článek 13 odst. 1 – Náklady – Stanovení poplatků za přístup do sítě – Směrnice 2009/72/ES – Článek 37 odst. 17 – Směrnice 2009/73/ES – Článek 41 odst. 17 – Vnitrostátní opravné prostředky – Zásada účinné soudní ochrany“)

(2020/C 297/13)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: O. Beynet a K. Talabér-Ritz, zmocněnkyně)

Žalovaný: Maďarsko (zástupci: původně M. Z. Fehér a Z. Wagner, poté M. Z. Fehér, zmocněnec)

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že nezajistilo právo na účinný opravný prostředek proti nařízením vnitrostátního regulačního orgánu, která stanoví poplatky za přístup k soustavám, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 37 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, jakož i z čl. 41 odst. 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Maďarsko ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Belgische Staat, zastoupený Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, a Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie v. Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Věc C-73/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odst. 1 – Oblast působnosti – Pojem „věci občanské a obchodní“ – Žaloba na zdržení se nekalých obchodních praktik podaná orgánem veřejné moci za účelem ochrany zájmů spotřebitelů“)

(2020/C 297/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Belgische Staat, zastoupený Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, a Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nyní Algemene Directie Economische Inspectie

Žalované: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Výrok

Článek 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „věci občanské a obchodní“ obsažený v tomto ustanovení vztahuje na žalobu podanou orgány jednoho členského státu proti obchodníkům usazeným v jiném členském státě, v jejímž rámci se tyto orgány domáhají, aby bylo určeno, že došlo k protiprávním jednáním, která představují údajně protiprávní nekalé obchodní praktiky, a nařízeno jejich ukončení, jakož i podřídně, aby bylo nařízeno zveřejnění rozhodnutí a uloženo penále.

(¹) Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – řízení zahájené na návrh E. E.

(Věc C-80/90) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 650/2012 – Oblast působnosti – Pojem „dědění s přeshraničními dopady“ – Pojem „obvyklý pobyt zůstavitele“ – Článek 3 odst. 2 – Pojem „soud“ – Podřízení notářů pravidlům pro určení soudní příslušnosti – Článek 3 odst. 1 písm. g) a i) – Pojmy „rozhodnutí“ a „veřejná listina“ – Články 5, 7 a 22 – Dohoda o volbě soudu a o volbě rozhodného práva pro dědění – Článek 83 odst. 2 a 4 – Přejícná ustanovení“)

(2020/C 297/15)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: E. E.

za přítomnosti: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė, K.-D. E.

Výrok

- 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení musí být vykládáno v tom smyslu, že pod pojem „dědění s přeshraničními dopady“ spadá situace, kdy zůstavitel, který je státním příslušníkem jednoho členského státu, měl ke dni své smrti pobyt v jiném členském státě, ale nepřerušil své vazby k prvnímu z těchto členských států, v němž se nachází majetek tvořící jeho dědictví, zatímco jeho oprávnění dědici mají pobyt v těchto dvou členských státech. Poslední místo obvyklého pobytu zůstavitele ve smyslu tohoto nařízení musí orgán, který vede řízení o dědictví, stanovit v jediném z uvedených členských států.
- 2) Článek 3 odst. 2 nařízení č. 650/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou ověření předkládajícím soudem nevykonávají litevští notáři při vydávání vnitrostátních dědických osvědčení soudní funkce. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší určit, zda tito notáři jednají na základě zmocnění soudním orgánem nebo pod dohledem soudního orgánu, a tudíž mohou být považováni za „soudy“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 3) Článek 3 odst. 1 písm. g) nařízení č. 650/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že by předkládající soud dovodil, že litevští notáři mohou být považováni za „soudy“ ve smyslu tohoto nařízení, může být dědické osvědčení, které tito notáři vydávají, považováno za „rozhodnutí“ ve smyslu tohoto ustanovení, takže za účelem jeho vydání mohou tito notáři uplatnit pravidla pro určení příslušnosti stanovená v kapitole II uvedeného nařízení.
- 4) Články 4 a 59 nařízení č. 650/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že notář některého členského státu, který není považován za „soud“ ve smyslu tohoto nařízení, může vydávat vnitrostátní dědická osvědčení, aniž by uplatnil obecná pravidla pro určení příslušnosti stanovená uvedeným nařízením. Pokud předkládající soud dovodí, že tato osvědčení splňují podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. i) téhož nařízení, a mohou tedy být považována za „veřejné listiny“ ve smyslu tohoto ustanovení, vyvolávají tato osvědčení v ostatních členských státech účinky, které čl. 59 odst. 1 a čl. 60 odst. 1 nařízení č. 650/2012 přiznávají veřejným listinám.
- 5) Články 4, 5, 7 a 22 a čl. 83 odst. 2 a 4 nařízení č. 650/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že vůle zůstavitele, jakož i dohoda mezi jeho oprávněnými dědici mohou vést k určení soudu příslušného v dědických věcech a k použití dědického práva členského státu jiných než těch, které by vyplývaly z použití kritérií stanovených tímto nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Köln

(Věc C-97/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní kodex – Celní prohlášení – Článek 78 tohoto kodexu – Přezkum celního prohlášení – Jméno deklaranta – Změna informací týkajících se osoby deklaranta, jejímž cílem je zachytit existenci vztahu nepřímého zastoupení – Nepřímé zastoupení osoby, které bylo uděleno potvrzení o dovozu“)

(2020/C 297/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Köln

Výrok

Článek 78 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že celní orgány mohou vyhovět žádosti o přezkum celního prohlášení, jejímž cílem je zachytit existenci vztahu nepřímého zastoupení mezi zmocněncem, který omylem uvedl, že jedná výlučně svým jménem a na vlastní účet, přestože mu osoba, jež je držitelkou potvrzení o dovozu, udělila plnou moc, a zmocnitelem, na jehož účet bylo prohlášení učiněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.05.2019

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Presidenza del Consiglio dei Ministri v. BV

(Věc C-129/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2004/80/ES – Článek 12 odst. 2 – Vnitrostátní systémy odškodnění obětí úmyslných násilných trestných činů, které zaručují spravedlivé a přiměřené odškodnění – Oblast působnosti – Oběť s bydlištěm na území členského státu, ve kterém byl spáchán úmyslný násilný trestný čin – Povinnost zařadit tuto oběť do vnitrostátního systému odškodnění – Pojem „spravedlivé a přiměřené odškodnění“ – Odpovědnost členských států za porušení unijního práva“)

(2020/C 297/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Žalovaný: BV

za přítomnosti: Procura della Repubblica di Torino

Výrok

- 1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že systém mimosmluvní odpovědnosti členského státu za újmu způsobenou porušením tohoto práva se použije z důvodu, že tento členský stát včas neprovedl čl. 12 odst. 2 směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů, ve vztahu k obětem s bydlištěm v uvedeném členském státě, na jehož území byl úmyslný násilný trestný čin spáchán.
- 2) Článek 12 odst. 2 směrnice 2004/80 musí být vykládán v tom smyslu, že paušální odškodnění přiznávané obětem sexuálního napadení na základě vnitrostátního systému odškodnění obětí úmyslných násilných trestných činů nelze kvalifikovat jako „spravedlivé a přiměřené“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud je stanoveno bez zohlednění závažnosti následků spáchaného trestného činu pro oběti, a nepředstavuje tedy přiměřený příspěvek k odškodnění utrpěné majetkové a nemajetkové újmy.

(¹) Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – B. M. M. (C-133/19 a C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19) v. État belge

(Spojené věci C-133/19, C-136/19 a C-137/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 4 odst. 1 – Pojem „nezletilý dítě“ – Článek 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Nejlepší zájem dítěte – Článek 47 Listiny základních práv – Právo na účinnou žalobu – Děti osoby usilující o sloučení rodiny, které dosáhly plnoletosti v průběhu rozhodovacího procesu nebo soudního řízení proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o sloučení rodiny“)

(2020/C 297/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: B. M. M. (C-133/19 a C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)

Žalovaní: État belge

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že datem, které je třeba vzít v úvahu za účelem určení, zda je svobodný státní příslušník třetí země nebo svobodná osoba bez státní příslušnosti „nezletilým dítětem“ ve smyslu tohoto ustanovení, je datum podání žádosti o vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny pro nezletilé děti, a nikoli datum, kdy příslušné orgány tohoto členského státu rozhodnou o této žádosti, případně po podání žaloby směřující proti rozhodnutí, kterým se taková žádost zamítá.
- 2) Článek 18 směrnice 2003/86 musí být ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby žaloba podaná proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o sloučení rodiny nezletilého dítěte byla odmítnuta jako nepřijatelná pouze z toho důvodu, že dítě v průběhu soudního řízení dosáhlo plnoletosti.

(¹) Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Španělsko) – CY v. Caixabank SA (C-224/19), LG, PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Spojené věci C-224/19 a C-259/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Články 6 a 7 – Spotřebitelské smlouvy – Hypoteční úvěry – Zneužívající ujednání – Ujednání ukládající úvěrovanému povinnost nést veškeré náklady na zřízení a zrušení zástavního práva – Účinky prohlášení neplatnosti uvedených ujednání – Pravomoci vnitrostátního soudu v případě ujednání kvalifikovaného jako ‚zneužívající‘ – Rozdělení nákladů – Subsidiární použití vnitrostátních ustanovení – Článek 3 odst. 1 – Posouzení zneužívajícího charakteru smluvních ujednání – Článek 4 odst. 2 – Vyloučení ujednání, která se týkají hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny či odměny – Podmínka – Článek 5 – Povinnost jasného a srozumitelného znění smluvních ujednání – Náklady řízení – Promlčení – Zásada efektivity“)

(2020/C 297/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soudy

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobci: CY (C-224/19), LG, PK (C-259/19)

Žalované: Caixabank SA (C-224/19), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud v případě neplatnosti zneužívajícího smluvního ujednání, které ukládá spotřebiteli úhradu veškerých nákladů na zřízení a zrušení zástavního práva k nemovitosti, odmítl nařídit, aby spotřebiteli byly vráceny částky, které na základě tohoto ujednání zaplatil, ledaže ustanovení vnitrostátního práva, která by se použila namísto uvedeného ujednání, ukládají spotřebiteli povinnost uhradit veškeré tyto náklady nebo jejich část.
- 2) Článek 3, čl. 4 odst. 2 a článek 5 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že smluvní ujednání, která spadají pod pojem „hlavní předmět smlouvy“ je třeba chápat jako ujednání, která vymezují hlavní plnění této smlouvy a jako taková ji charakterizují. Naproti tomu ujednání mající ve vztahu k ujednáním definujícím samotnou podstatu smluvního vztahu doplňkový charakter nemohou pod tento pojem spadat. Skutečnost, že poplatek za poskytnutí úvěru je zahrnut do celkových nákladů hypotečního úvěru, nemůže být relevantní pro určení, zda je jeho podstatným plněním. V každém případě je soud členského státu povinen přezkoumat, zda je smluvní ujednání týkající se hlavního předmětu smlouvy sepsáno jasně a srozumitelně, a to bez ohledu na to, zda byl čl. 4 odst. 2 této směrnice proveden do právního řádu tohoto členského státu.
- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání obsažené ve smlouvě o úvěru uzavřené mezi spotřebitelem a finanční institucí, které ukládá spotřebiteli povinnost zaplatit poplatek za poskytnutí úvěru, může vytvořit v neprospěch spotřebitele významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, která vyplývá z dané smlouvy v rozporu s požadavkem poctivosti, jestliže finanční instituce neprokáže, že tento poplatek odpovídá skutečně poskytnutým službám a nákladům, které vynaložila, což musí ověřit předkládající soud.
- 4) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby podání žaloby k dovolání se restitučních účinků prohlášení neplatnosti zneužívajícího smluvního ujednání podléhalo promlčecí lhůtě za předpokladu, že počátek běhu této lhůty, jakož i její délka v praxi neznemožňují nebo nadměrně neztěžují výkon práva spotřebitele požadovat toto vrácení.

- 5) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13, jakož i zásada efektivy musí být vykládány v tom smyslu, že brání režimu, který umožňuje uložit část procesních nákladů spotřebiteli v závislosti na výši bezdůvodně zaplacených částek, jež mu jsou vráceny poté, co byla konstatována neplatnost smluvního ujednání z důvodu jeho zneužívající povahy, jelikož takový režim vytváří podstatnou překážku, která může odradit spotřebitele od výkonu práva na účinný soudní přezkum potenciálně zneužívající povahy smluvních ujednání, které jim přiznává směrnice 93/13.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – JE v. KF

(Věc C-249/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 1259/2010 – Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky – Jednotná pravidla – Článek 10 – Použití práva místa soudu“)

(2020/C 297/20)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: JE

Odpůrce: KF

Výrok

Článek 10 nařízení Rady (EU) č. 1259/2010 ze dne 20. prosince 2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky, musí být vykládán v tom smyslu, že slovní spojení „[j]estliže rozhodné právo podle článků 5 nebo 8 neupravuje rozvod“ se vztahuje pouze na situace, kdy rozhodné cizí právo neupravuje rozvod v žádné podobě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Guimarães – Portugalsko) – MH, NI v. OJ, Novo Banco SA

(Věc C-253/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Insolvenční řízení – Nařízení (EU) 2015/848 – Článek 3 – Mezinárodní příslušnost – Místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka – Fyzická osoba, jež není samostatně výdělečně činná – Vyvrátitelná domněnka, že místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy této osoby, je její obvyklé místo pobytu – Vyvrácení domněnky – Situace, kdy se jediná nemovitost dlužníka nachází mimo členský stát obvyklého místa pobytu“)

(2020/C 297/21)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Guimarães

Účastníci původního řízení

Žalobci: MH, NI

Žalovaní: OJ, Novo Banco SA

Výrok

Článek 3 odst. 1 první a čtvrtý pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení musí být vykládán v tom smyslu, že domněnka, kterou stanoví pro účely určení mezinárodní příslušnosti k zahájení insolvenčního řízení, že místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy fyzické osoby, jež není samostatně výdělečně činná, je její obvyklé místo pobytu, není vyvrácena ze samotného důvodu, že jediná nemovitost této osoby se nachází mimo členský stát jejího obvyklého místa pobytu.

(¹) Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – WWF Italia Onlus a další v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Věc C-411/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Článek 6 – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Zvláštní oblasti ochrany – Výstavba silničního úseku – Posouzení důsledků tohoto projektu pro dotčenou zvláštní oblast ochrany – Oprávnění – Důvody převažujícího veřejného zájmu“)

(2020/C 297/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobci: WWF Italia Onlus, Lega Italiana Protezione Uccelli Onlus, Gruppo di Intervento Giuridico Onlus, Italia Nostra Onlus, Forum Ambientalista, FC a další

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Výrok

- 1) Článek směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu pokračovat v řízení o schválení plánu nebo projektu, jehož důsledky pro zvláštní oblast ochrany nelze zmírnit a k němuž již příslušný veřejnoprávní orgán vydal negativní stanovisko, pokud neexistuje alternativní řešení spojené s menšími obtížemi z hlediska celistvosti dotčené oblasti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) V případě, že byl výsledek posouzení plánu nebo projektu, pokud jde o důsledky pro zvláštní oblast ochrany podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43, negativní a dotyčný členský stát se přesto rozhodl podle odstavce 4 tohoto článku tento plán nebo projekt uskutečnit z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, musí být článek 6 této směrnice vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě umožňující, aby byl tento plán nebo projekt poté, co byl výsledek jeho posouzení podle odstavce 3 tohoto článku negativní, a před jeho konečným schválením podle odstavce 4 tohoto článku doplněn o opatření ke zmírnění jeho důsledků na tuto oblast, a aby posuzování uvedených důsledků pokračovalo. Naproti tomu článek 6 směrnice 92/43 nebrání za stejného předpokladu vnitrostátní právní úpravě umožňující vymezit kompenzační opatření v rámci téhož rozhodnutí, jsou-li rovněž splněny ostatní podmínky pro použití čl. 6 odst. 4 této směrnice.

- 3) Směrnice 92/43 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že žadatel provede studii vlivů dotčeného plánu nebo projektu na dotyčnou zvláštní oblast ochrany, na jejímž základě příslušný orgán provede posouzení jejich důsledků. Naproti tomu tato směrnice brání vnitrostátní právní úpravě umožňující uložit žadateli, aby do konečného plánu nebo projektu zapracoval požadavky, připomínky a doporučení krajinářské a environmentální povahy poté, co byl tento plán či projekt posouzen příslušným orgánem s negativním výsledkem, aniž by takto pozměněný plán nebo projekt podléhal novému posouzení ze strany tohoto orgánu.
- 4) Směrnice 92/43 musí být vykládána v tom smyslu, že i když ponechává na členských státech, aby určily příslušný orgán k posouzení důsledků plánu nebo projektu pro zvláštní oblast ochrany v souladu s kritérii formulovaných v judikatuře Soudního dvora, brání tomu, aby jakýkoli orgán pokračoval v tomto posouzení nebo ho doplnil poté, co bylo provedeno.

(¹) Úř. věst. C 328, 30.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Cabinet de avocat UR v. Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Věc C-424/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Článek 9 odst. 1 – Pojem ‚osoba povinná k dani‘ – Osoba vykonávající povolání advokáta – Konečné soudní rozhodnutí – Zásada překážky věci pravomocně rozsouzené – Význam této zásady za předpokladu, že je toto rozhodnutí neslučitelné s unijním právem“)

(2020/C 297/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cabinet de avocat UR

Žalovaní: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Výrok

- 1) Článek 9 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která vykonává povolání advokáta, musí být považována za „osobu povinnou k dani“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Unijní právo brání tomu, aby vnitrostátní soud v rámci sporu týkajícího se daně z přidané hodnoty (DPH) uplatnil zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, pokud se tento spor netýká stejného zdaňovacího období, jaké bylo dotčeno ve sporu, který vedl k přijetí soudního rozhodnutí zakládajícího tuto překážku, a nemá stejný předmět jako uvedený spor, a pokud by mu uplatnění této zásady znemožnilo zohlednit unijní právní úpravu v oblasti DPH.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria regionale della Campania – Itálie) – Antonio Capaldo SpA v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Věc C-496/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Kontrola zboží – Žádost o přezkum celního prohlášení – Kontrola po propuštění zboží“)

(2020/C 297/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria regionale della Campania

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Antonio Capaldo SpA

Žalovaná: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Výrok

Článek 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání zahájení řízení o přezkumu celního prohlášení, který stanoví, a to i tehdy, pokud dotyčné zboží bylo při předchozím dovozu bez námitek podrobeno fyzické kontrole potvrzující jeho sazební zařazení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 257, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – SIA „Soho Group“ v. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Věc C-686/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Smlouvy o spotřebitelském úvěru – Směrnice 2008/48/ES – Pojem ‚celkové náklady úvěru pro spotřebitele‘ – Poplatky spojené s prodloužením doby splatnosti úvěru“)

(2020/C 297/25)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA „Soho Group“

Žalovaný: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Výrok

Pojem „celkové náklady úvěru pro spotřebitele“ uvedený v čl. 3 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS, musí být vykládán v tom smyslu, že tento pojem zahrnuje poplatky za případné prodloužení doby splatnosti úvěru, neboť jednak jsou konkrétní a přesné podmínky jejího případného prodloužení, včetně doby trvání jejího prodloužení, součástí ujednání a podmínek dohodnutých mezi věřitelem a dlužníkem v úvěrové smlouvě a jednak jsou tyto poplatky věřiteli známy.

(¹) Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2019 Abaco Energy SA a dalšími proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 25. března 2019 ve věci T-186/18, Abaco Energy a další v. Komise

(Věc C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Abaco Energy SA a další (zástupce: P. Holtrop, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 21. července 2020 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že se kasační opravný prostředek zčásti odmítá jako zjevně nepřípustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný a že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. dubna 2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Věc C-176/20)

(2020/C 297/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Avio Lucos SRL

Žalované: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Předběžné otázky

1) Brání nařízení (EU) č. 1307 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (¹) takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že minimální činnost, která musí být prováděna na zemědělských plochách obvykle ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu, spočívá v pastvě se zvířaty používanými zemědělcem?

- 2) Za předpokladu, že výše uvedené právo [Evropské unie] nebrání vnitrostátní právní úpravě uvedené v první otázce, mohou být ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307 ze dne 17. prosince 2013 vykládána v tom smyslu, že za „aktivního zemědělce“ může být považována právnická osoba, která uzavřela koncesní smlouvu za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním sporu, a která chová zvířata na základě určitých smluv o výpůjčkách uzavřených s fyzickými osobami, přičemž těmito smlouvami půjčitelé bezplatně přenechávají výpůjčitelům zvířata, která chovají jakožto vlastníci, za účelem využití k pastvě, na pastvinách poskytnutých výpůjčiteli a v dohodnutých časových intervalech?
- 3) Musí být ustanovení článku 60 nařízení (EU) č. 1306 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že uměle vytvořené podmínky zahrnují také případ koncesní smlouvy a určitých výpůjčních smluv, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013 L 347, s. 608.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013 L 347, s. 549.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 7. dubna 2020 – Fondul Proprietatea SA v. Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, v likvidaci, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

(Věc C-179/20)

(2020/C 297/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fondul Proprietatea SA

Žalovaní: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, v likvidaci, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

Vedlejší účastník: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Předběžné otázky

- a) Představuje přijetí, ze strany rumunského státu, právního předpisu, který ve prospěch dvou společností, jejichž kapitál je většinově vlastněn státem, stanovi:
- a.1. poskytnutí přednostního přístupu k dispečinku a povinnost provozovatele přepravní soustavy nakupovat podpůrné služby těchto společností, a
 - a.2. poskytnutí zaručeného přístupu k elektrickým sítím pro elektřinu vyrobenou těmito dvěma společnostmi, což zajišťuje jejich nepřetržitý provoz,
- státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, tedy představuje opatření financované státem nebo ze státních prostředků? Má selektivní povahu a může ovlivnit obchod mezi členskými státy? V případě kladné odpovědi, podléhá tato státní podpora oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU?
- b) Je poskytnutí, ze strany rumunského státu, práva těmto dvěma společnostem, jejichž kapitál je většinově vlastněn státem, na zaručený přístup k elektrické síti, což zajišťuje jejich nepřetržitý provoz, v souladu s ustanoveními článku 15 odst. 4 směrnice 2009/72/ES ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Suceava (Rumunsko) dne 23. dubna 2020 – BE, DT v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – insolvenční správce BE, EP

(Věc C-182/20)

(2020/C 297/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Suceava

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: BE, DT

Odpůrci: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – insolvenční správce BE, EP

Předběžná otázka

Brání směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ a zásady daňové neutrality, nároku na odpočet DPH a daňové jistoty za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, vnitrostátní právní úpravě, která zahájením insolvenčního řízení s hospodářským subjektem automaticky a bez další kontroly ukládá opravu DPH tím, že odepírá odpočet DPH ze zdánlivých plnění uskutečněných před prohlášením úpadku a ukládá povinnost hospodářskému subjektu zaplatit odpočitatelnou DPH? Brání za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, zásada proporcionality takovým ustanovením vnitrostátního práva s ohledem na hospodářské důsledky pro hospodářský subjekt a na to, že taková oprava je konečná?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Overijssel (Nizozemsko) dne 25. května 2020 – XXXX v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-217/20)

(2020/C 297/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Overijssel

Účastníci původního řízení

Žalobce: XXXX

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ⁽¹⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby v tom smyslu, že pracovník neztrácí svou mzdu nebo její část z důvodu výkonu svého práva na dovolenou za kalendářní rok? Nebo je třeba toto ustanovení vykládat v tom smyslu, že pracovník si svou mzdu během výkonu svého práva na dovolenou za kalendářní rok ponechává bez ohledu na příčinu toho, proč během čerpání dovolené práci nevykonává?
- 2) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES [...] v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům a zvyklostem, podle nichž náleží pracovníku, který je v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci, na začátku dovolené náhrada do výše mzdy, kterou pobíral bezprostředně před začátkem svojí dovolené, i když je tato mzda z důvodu dlouhého trvání pracovní neschopnosti nižší než mzda při celkové pracovní schopnosti?

- 3) Musí být právo každého pracovníka na placenou dovolenou za kalendářní rok podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES [...] a podle ustálené judikatury Soudního dvora vykládáno v tom smyslu, že brání snížení mzdy během dovolené čerpané během pracovní neschopnosti?

(¹) Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Mureș (Rumunsko) dne 27. května 2020 – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD v. SC Samidani Trans SRL

(Věc C-218/20)

(2020/C 297/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Mureș

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Žalovaná: SC Samidani Trans SRL

Předběžné otázky

- 1) Výklad článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 (¹) [:] Vylučuje volba práva rozhodného pro individuální pracovní smlouvu použití práva země, ve které zaměstnanec obvykle vykonával svou práci? Vylučuje existence volby rozhodného práva použití čl. 8 odst. 1 druhé věty nařízení?
- 2) Výklad článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008: Představuje minimální mzda použitelná v zemi, v níž zaměstnanec obvykle vykonával svou práci, nárok, který spadá do působnosti „ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit podle práva, které by v případě neexistence volby bylo použito“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 druhé věty nařízení?
- 3) Výklad článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593: Znamená uvedení ustanovení rumunského zákoníku práce v individuální pracovní smlouvě volbu rumunského právního řádu, je-li v Rumunsku všeobecně známo, že zaměstnavatel předem určuje obsah individuální pracovní smlouvy?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 29. května 2020 – Euro Delta Danube Srl v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

(Věc C-225/20)

(2020/C 297/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Euro Delta Danube Srl

Odpůrkyně: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Předběžná otázka

- 1) Brání ustanovení čl. 2 bodu 23 a článku 19 nařízení v přenesené pravomoci č. 6[4]0/2014, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 1306/2013 Evropského parlamentu a Rady⁽¹⁾, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, podmínky odmítnutí nebo odnětí plateb, jakož i správní sankce vztahující se na přímé platby, podporu rozvoje venkova a křížové plnění, vnitrostátní právní úpravě, která za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, ukládá zemědělcům správní sankce za vykazování větší rozlohy z důvodu, že nesplňují podmínky oprávněnosti pokud jde o plochu, která je považována za nadhodnocenou, protože obhospodařují půdu v rámci zařízení pro akvakulturu, jejichž držitelé se stali na základě koncesní smlouvy, přičemž neprokázali souhlas zadavatele koncese s využíváním půdy pro zemědělské účely?

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova a podmíněnost (Úř. věst. 2014, L 181, s. 48).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 4. června 2020 – WD v. job-medium GmbH in Liquidation

(Věc C-233/20)

(2020/C 297/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: WD

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: job-medium GmbH in Liquidation

Předběžné otázky

1. Je s čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (C2010/083/02) a článkem 7 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ slučitelné vnitrostátní ustanovení, podle něž zaměstnanci nepřísluší finanční náhrada za dovolenou za běžný (poslední) pracovní rok, pokud bez závažného důvodu předčasně jednostranně ukončí pracovní poměr („odchod“)?
2. V případě záporné odpovědi na tuto otázku:
- 2.1. Je nutno dodatečně přezkoumat, zda zaměstnanec neměl možnost dovolenou čerpat?
- 2.2. Jakými kritérii se má tento přezkum řídit?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. června 2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Věc C-237/20)

(2020/C 297/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Žalované: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je splněna podmínka „konkursního řízení nebo obdobného úpadekového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“, pokud
 - i) je úpadek převodce neodvratný a převodce je tak skutečně v platební neschopnosti,
 - ii) cílem konkurzního řízení podle nizozemského práva je dosáhnout co nejvyššího výnosu pro všechny věřitele likvidací majetku dlužníka, a
 - iii) se tzv. postupem pre-pack před vyhlášením úpadku připraví převod (části) podniku, který je pak uskutečněn až po vyhlášení úpadku, přičemž
 - iv) se soudem ustanovený zamýšlený insolvenční správce před vyhlášením úpadku musí řídit zájmy všech věřitelů, jakož i společenskými zájmy, jako například zájmem o zachování pracovních míst, na což musí dohlížet také soudem ustanovený zamýšlený insolvenční soudce,
 - v) je cílem postupu pre-pack umožnit v následujícím konkursním řízení takový způsob likvidace, kdy je prodán pokračující fungující podnik (nebo jeho část) patřící do majetku převodce, takže je dosaženo nejvyššího možného výnosu pro všechny věřitele a pracovní místa zůstanou pokud možno zachována, a
 - vi) je podoba řízení zárukou, že tento cíl je skutečně rozhodující?
- 2) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice vykládán v tom smyslu, že je splněna podmínka „konkursního řízení nebo obdobného úpadekového řízení, které probíhá pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci“, pokud je převod (části) podniku připraven postupem pre-pack před vyhlášením úpadku a uskutečněn po vyhlášení úpadku a
 - i) na její dodržování před vyhlášením úpadku dohlíží zamýšlený insolvenční správce a zamýšlený insolvenční soudce, kteří byli ustanoveni soudem, avšak nedisponují právními pravomocemi,
 - ii) zamýšlený insolvenční správce podle nizozemského práva se před vyhlášením úpadku musí řídit zájmy všech věřitelů a jinými společenskými zájmy, jako například zájmem o zachování pracovních míst, na což musí také dohlížet zamýšlený insolvenční soudce,
 - iii) úkoly zamýšleného insolvenčního správce a zamýšleného insolvenčního soudce se neliší od úkolů insolvenčního správce a insolvenčního soudce,

- iv) smlouva, na jejímž základě se podnik převádí a která byla připravena během postupu pre-pack, byla uzavřena a splněna až po vyhlášení úpadku,
- v) soud může při vyhlášení úpadku ustanovit insolvenčním správcem jiného než zamýšleného insolvenčního správce a insolvenčním soudcem jiného, než zamýšleného insolvenčního soudce, a
- vi) pro insolvenčního správce a insolvenčního soudce platí stejné nároky na objektivitu a nezávislost, které platí pro insolvenčního správce a insolvenčního soudce v konkurzním řízení, jemuž nepředcházela pre-pack, a ti jsou neohroženi na míru svého zapojení před vyhlášením úpadku na základě svých právních pravomocí povinni přezkoumat, zda převod (části) podniku připravovaný před vyhlášením úpadku je v zájmu všech věřitelů a – v případě záporné odpovědi na tuto otázku – rozhodnout, že se převod neuskuteční, zatímco jsou i nadále oprávněni z jiných důvodů – například, protože tomu brání jiné společenské zájmy, jako je hodnota zaměstnání – rozhodnout o tom, že převod (části) podniku připravovaný před vyhlášením úpadku nebude uskutečněn?

(¹) Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance du Luxembourg
(Belgie) dne 5. června 2020 – BJ v. État belge (Belgické království)**

(Věc C-241/20)

(2020/C 297/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance du Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: BJ

Žalovaný: État belge (Belgické království)

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 45 SFEU takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, ať již byla nebyla převzata do smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, podle níž daňový poplatník ztrácí při výpočtu daně z příjmu ve státě bydliště část nároku na nezdanitelnou částku z uvedeného příjmu a na jiná osobní daňová zvýhodnění (jako je sleva na dani z titulu dlouhodobého spoření, konkrétně pojistného placeného na základě plnění individuální smlouvy o životním pojištění, a sleva z titulu výdajů vynaložených za účelem úspor energie), z toho důvodu, že mu během posuzovaného zdaňovacího období plynuly příjmy i v jiném členském státě, v němž byly tyto příjmy zdaněny?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, zůstane odpověď kladná, pokud daňový poplatník nepobírá významnější příjem – kvantitativně nebo poměrně – ve státě, kde má bydliště, ale tento stát mu nicméně může tato daňová zvýhodnění přiznat?
- 3) Je-li odpověď na druhou otázku kladná, zůstane odpověď kladná, pokud na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění mezi státem bydliště a jiným státem daňový poplatník požíval v tomto jiném státě z příjmů zdanitelných v tomto jiném státě osobní daňová zvýhodnění stanovená daňovými právními předpisy tohoto jiného státu, avšak tato daňová zvýhodnění nezahrnují určitá daňová zvýhodnění, na která má daňový poplatník v zásadě nárok ve státě bydliště?

- 4) Je-li odpověď na třetí otázku kladná, zůstane odpověď kladná, jestliže i přes tento posledně uvedený rozdíl tak daňový poplatník získá v tomto jiném státě částku snížení daně rovnající se přinejmenším částce, kterou ztratil ve státě svého bydliště?
- 5) Jsou odpovědi na otázky totožné s ohledem na čl. 63 odst. 1 a čl. 65 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie ve vztahu k takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která byla či nebyla převzata do smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, podle níž daňový poplatník ztrácí při výpočtu daně z příjmu ve státě bydliště část nároku na nezdanitelnou částku z tohoto příjmu a na jiná osobní daňová zvýhodnění (jako je sleva na dani z titulu dlouhodobého spoření, konkrétně pojistného placeného na základě plnění individuální smlouvy o životním pojištění, a sleva z titulu výdajů vynaložených za účelem úspor energie) z toho důvodu, že mu během posuzovaného zdaňovacího období plynuly příjmy z pronájmu nemovitosti, kterou v jiném členském státě vlastní, přičemž tyto příjmy byly v jiném členském státě zdaněny?“.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Midden-Nederland (Nizozemsko) dne 29. května 2020 – X, Z v. Autoriteit Persoonsgegevens

(Věc C-245/20)

(2020/C 297/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Midden-Nederland

Účastníci původního řízení

Žalobci: X, Z

Žalovaný: Autoriteit Persoonsgegevens

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 55 odst. 3 GDPR⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že výrazem „operac[e] zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí“, lze rozumět umožnění nahlížet do procesních písemností, které obsahují osobní údaje, justičními orgány, přičemž k tomuto nahlížení dochází prostřednictvím poskytnutí kopií těchto procesních písemností novinářům, jak je popsáno v předkládacím rozhodnutí?
- a. Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda je výkonem dozoru nad tímto způsobem zpracování údajů ze strany vnitrostátního dozorového úřadu ovlivňováno nezávislé rozhodování soudů v jednotlivých věcech?
- b. Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, že způsob a cíl uvedeného zpracování údajů podle daného justičního orgánu spočívá v tom, že se novinářům poskytnou informace a tím se jim umožní lépe informovat o veřejném jednání konaném v rámci soudního řízení, což má sloužit naplňování zásady veřejnosti a transparentnosti soudního řízení?
- c. Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda se uvedené zpracování údajů zakládá na výslovném vnitrostátním právním základě?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgie) dne 3. června 2020 – Openbaar Ministerie v. EA

(Věc C-246/20)

(2020/C 297/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Obžalovaný: EA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že řidičský průkaz musí být členskými státy bez dalšího uznán také v případě, kdy byl tento dokument vystaven na základě výměny řidičského průkazu, který byl ve vystavujícím státě veden jako ztracený a pozbyl platnosti?
- 2) Může členský stát odeprít uznání vyměněného řidičského průkazu podle čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126, pokud k výměně došlo v době, kdy členský stát, který vystavil původní řidičský průkaz, odňal řidičské oprávnění až do absolvování doškolení?
- 3) Může členský stát každopádně odmítnout uznání vyměněného řidičského průkazu, pokud členský stát, na jehož území otázka uznání řidičského průkazu vyvstává, může na základě konkrétních a ověřených informací konstatovat, že řidičské oprávnění v době výměny řidičského průkazu již neexistovalo?
- 4) Může členský stát každopádně odmítnout uznání vyměněného řidičského průkazu, pokud se otázka uznání týká příslušníka členského státu, v němž otázka uznání vyvstává, a tento členský stát na základě konkrétních a ověřených informací zjistí, že dotčená osoba nesplnila minimální požadavky pro vystavení řidičského průkazu v tomto členském státě platné v době výměny a/nebo žádosti o uznání?
- 5) Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126 vykládán v tom smyslu, že vede k nerovnosti mezi příslušníkem členského státu, jemuž je řidičské oprávnění znovu uděleno až po absolvování doškolení, a státním příslušníkem, kterému také bylo uložena povinnost doškolení, jenž ale v mezidobě – případně při porušení požadavku bydliště nebo výměnou na základě řidičského průkazu, který ve vystavujícím členském státě pozbyl platnosti – získá zahraniční řidičský průkaz?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. 2006, L 403, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 10. června 2020 – Gtflif Tv v. DR

(Věc C-251/20)

(2020/C 297/38)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Gtflif Tv

Odpůrce: DR

Předběžná otázka

Musí být ustanovení čl. 7 bodu 2 nařízení (EU) č. 1215/2012 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že osoba, která má za to, že došlo k porušení jejích práv šířením hanlivých výroků na internetu, a která jedná jak za účelem opravy údajů a odstranění obsahu, tak za účelem náhrady nemajetkové a hospodářské újmy, která z toho vyplývá, může požadovat u soudů každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu, náhradu škody způsobené na území tohoto členského státu, v souladu s rozsudkem eDate Advertising (body 51 a 52), nebo zda musí, s ohledem na rozsudek Svensk Handel (bod 48), podat tento návrh na náhradu škody k soudu příslušnému pro nařízení opravy údajů a odstranění hanlivých komentářů?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep Brussel (Belgie) dne 9. června 2020 – Impexeco N.V. v. Novartis AG

(Věc C-253/20)

(2020/C 297/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep Brussel (Belgie)

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Impexeco N.V.

Odpůrkyně v odvolacím řízení: Novartis AG

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 34 až 36 SFEU vykládány v tom smyslu, že, pokud uvedení značkového léčivého přípravku (referenčního léčivého přípravku) a generika na trh v EHP bylo provedeno podniky, které jsou spolu vzájemně hospodářsky propojeny, může zásah majitele ochranné známky proti dalšímu prodeji generika ve státě dovozu paralelním dovozcem, který toto generikum prostřednictvím uvedení ochranné známky značkového léčivého přípravku (referenčního léčivého přípravku) přebalil, vést k umělému rozdělení trhů mezi členskými státy?
- 2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Musí být zásah majitele ochranné známky proti tomuto novému označování posuzován na základě BMS-kritérií [takto označeným v rozsudku Soudního dvora ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282)]?
- 3) Je pro zodpovězení těchto otázek relevantní skutečnost, že generikum a značkový léčivý přípravek (referenční léčivý přípravek) jsou totožné, resp. podle čl. 3 § 2 královského nařízení ze dne 19. dubna 2001 o paralelních dovozech mají stejný terapeutický účinek?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 9. června 2020 – PI Pharma NV v. Novartis AG, Novartis Pharma NV

(Věc C-254/20)

(2020/C 297/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep Brussel

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: PI Pharma NV

Odpůrkyně v odvolacím řízení: Novartis AG, Novartis Pharma NV

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 34 až 36 SFEU vykládány v tom smyslu, že, pokud uvedení značkového léčivého přípravku (referenčního léčivého přípravku) a generika na trh v EHP bylo provedeno podniky, které jsou spolu vzájemně hospodářsky propojeny, může zásah majitele ochranné známky proti dalšímu prodeji generika ve státě dovozu paralelním dovozcem, který toto generikum prostřednictvím uvedení ochranné známky značkového léčivého přípravku (referenčního léčivého přípravku) přebalil, vést k umělému rozdělení trhů mezi členskými státy?
- 2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Musí být zásah majitele ochranné známky proti tomuto novému označování posuzován na základě BMS-kritérií [takto označeným v rozsudku ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282)]?
- 3) Je pro zodpovězení těchto otázek relevantní skutečnost, že generikum a značkový léčivý přípravek (referenční léčivý přípravek) jsou totožné, resp. podle čl. 3 § 2 královského nařízení ze dne 19. dubna 2001 o paralelních dovozech mají stejný terapeutický účinek?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 18. června 2020 –
Finanzamt T v. S**

(Věc C-269/20)

(2020/C 297/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt T

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: S

Předběžné otázky

1. Musí být zmocnění členských států považovat za jedinou osobu povinnou k dani osoby, které jsou usazeny na jejich území a které jsou sice právně nezávislé, avšak navzájem jsou úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami, které stanoví čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu⁽¹⁾, vykonáváno tak,
 - a) že za osobu povinnou k dani bude považována jedna z těchto osob, která je osobou povinnou k dani pro všechna plnění těchto osob nebo tak,
 - b) že v případě, že tyto osoby budou považovány za jedinou osobu povinnou k dani, musí vzniknout nutně – a tedy i s rizikem značných výpadků daně – seskupení pro účely DPH oddělené od úzce propojených osob, které je fiktivním útvarem vytvořeným pouze pro účely DPH?
2. Je-li správná odpověď na první otázku uvedena pod bodem a): Vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se použití k jiným účelům než pro potřeby podniku ve smyslu čl. 6 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. února 2009, VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88), že u osoby povinné k dani,
 - a) která zaprvé vykonává hospodářskou činnost a poskytuje přitom služby za protiplnění ve smyslu čl. 2 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu a

- b) která zadruhé současně vykonává činnost, která jí přísluší v rámci veřejné moci (činnost orgánu veřejné moci), ohledně které není podle čl. 4 odst. 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu považována za osobu povinnou k dani,

nepodléhá poskytování bezplatné služby z oblasti její hospodářské činnosti pro oblast její činnosti jako orgánu veřejné moci zdanění podle čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu?

(¹) Úř. věst. 1977, L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Massa (Itálie) dne 19. června 2020 – GN, WX v. Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Věc C-274/20)

(2020/C 297/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Massa

Účastníci původního řízení

Žalobci: GN, WX

Žalovaná: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem zákaz „diskriminace na základě státní příslušnosti“ ve smyslu článku 18 SFEU vykládán v tom smyslu, že členskému státu zakazuje jakoukoli normotvornou činnost, která může nepřímo, skrytě nebo materiálně zakládat překážky pro občany jiných členských států?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, může čl. 93 odst. 1-a zákona o silničním provozu, který se týká zákazu používání vozidla se zahraničními poznávacími značkami (bez ohledu na to, na koho jsou registrovány) po šedesáti dnech pobytu v Itálii, zakládat překážky pro občany jiných členských států (vlastníky vozidel se zahraniční poznávací značkou) a v důsledku toho mít diskriminační povahu na základě státní příslušnosti?
- 3) Musí být pojmy:
 - a. „právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států“, který je uveden v článku 21 SFEU;
 - b. „vnitřní trh“, který „zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smluv“, který je uveden v článku 26 SFEU;
 - c. „je zajištěn volný pohyb pracovníků v Unii“, který je uveden v článku 45 SFEU;
 - d. „jsou zakázána omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území jiného členského státu“, který je uveden v člancích 49 až 55 SFEU;
 - e. „jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, než se nachází příjemce služeb“, který je uveden v člancích 56 až 62 SFEU

vykládány v tom smyslu, že jsou taktéž zakázána vnitrostátní ustanovení, která mohou, i když pouze nepřímo, skrytě nebo materiálně omezit nebo ztížit, ve vztahu k evropským občanům, výkon práva volného pohybu a pobytu na území členských států, práva volného pohybu pracovníků v Unii, svobody usazování a volného pohybu služeb, nebo která mohou jakýmkoli způsobem ovlivňovat výše uvedená práva?

- 4) V případě kladné odpovědi na třetí předběžnou otázku, může čl. 93 odst. 1-a zákona o silničním provozu, který se týká zákazu používání vozidla se zahraničními poznávacími značkami (bez ohledu na to, na koho jsou registrovány) po šedesáti dnech pobytu v Itálii, omezit, ztížit nebo jakýmkoli způsobem ovlivnit výkon práva volného pohybu a pobytu na území členských států, práva volného pohybu pracovníků v Unii, svobody usazování a volného pohybu služeb?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 25. června 2020 – CO, ME, GC a 42 dalších žalobců v. MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

(Věc C-283/20)

(2020/C 297/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: CO, ME, GC, a 42 dalších žalobců

Žalovaní: MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

Předběžná otázka

Musí být čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 společné akce Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) ⁽¹⁾ před jejich změnou rozhodnutím Rady 2014/349/SZBP ze dne 12. června 2014 ⁽²⁾, případně ve spojení s jinými v úvahu přicházejícími relevantními ustanoveními, vykládány v tom smyslu, že vedoucímu mise, jednajícímu svým osobním jménem a na svůj vlastní účet, přiznávají pro období před 12. červnem 2014 postavení zaměstnavatele mezinárodního civilního personálu pracujícího pro misi EULEX KOSOVO, nebo – zejména s ohledem na čl. 8 odst. 5 a čl. 9 odst. 3 společné akce 2008/124/SZBP před jejich změnou k 12. červnu 2014 – v tom smyslu, že postavení zaměstnavatele přiznávají Evropské unii nebo některému z orgánů Evropské unie, jako je Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie nebo případně kterýkoli jiný orgán, na jehož účet jednal až do uvedeného data vedoucí mise na základě zmocnění, delegování pravomoci nebo jakékoli jiné formy zastoupení, kterou bude případně třeba určit?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 42, s. 92.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. 2014, L 174, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal judiciaire – Bobigny (Francie) dne 30. června 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD

(Věc C-288/20)

(2020/C 297/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Účastnice původního řízení

Oprávněná: BNP Paribas Personal Finance SA

Povinná: ZD

Předběžné otázky

- 1) Spadají taková ujednání, jako jsou ujednání dotčená ve věci v původním řízení, podle kterých je mimo jiné měnou účtu švýcarský frank je a měnou plateb euro, čímž se kurzové riziko přenáší na úvěrovaného, do hlavního předmětu smlouvy ve smyslu čl. 4 [odst.] 2 směrnice 93/13 (1) v případě, že nebyla zpochybněna výše poplatků za směnu a existují ujednání, podle kterých může úvěrovaný v přesných termínech využít možnost převodu na eura podle předem stanoveného vzorce?
- 2) Brání směrnice 93/13, vykládaná ve světle zásady efektivit práva Společenství, uplatnění vnitrostátní judikatury, podle které je takové ujednání či souhrn ujednání, jako jsou ujednání dotčená ve věci v původním řízení, „jasné a srozumitelné“ ve smyslu směrnice, z důvodů, že:
 - v předběžné nabídce úvěru jsou popsány devizové operace prováděné během trvání úvěru a je v ní uvedeno, že jako směnný kurz eura a švýcarského franku bude použit kurz platný dva pracovní dny před datem události rozhodné pro danou operaci, zveřejněný na internetových stránkách Evropské centrální banky;
 - v nabídce je uvedeno, že úvěrovaný souhlasí s devizovými operacemi spočívajícími v přepočtu švýcarských franků na eura a eur na švýcarské franky, které jsou nezbytné pro fungování a splacení úvěru, a že úvěrující provede přepočet měsíčních splátek z eur na švýcarské franky po uhrazení dodatečných poplatků souvisejících s úvěrem;
 - v nabídce je uvedeno, že pokud bude v důsledku devizové operace částka splátky ve švýcarských francích nižší, než jaká má být uhrazena, bude splacení jistiny pomalejší a případná část jistiny nesplacená v rámci takové splátky bude připsána k dlužnému zůstatku účtu ve švýcarských francích, a že se upřesňuje, že splacení jistiny půjčky bude proměnlivé v závislosti na výkyvech směnného kurzu platného pro měsíční splátky, ať již směrem nahoru či dolů, že tyto změny mohou vést k prodloužení či zkrácení doby splacení půjčky a případně změnit i celkové náklady na splacení;
 - v člancích „interní účet vedený v eurech“ a „interní účet vedený ve švýcarských francích“ jsou popsány operace prováděné při každé úhradě splátek na vrub či ve prospěch každého účtu a smlouva transparentně popisuje konkrétní fungování mechanismu převodu z cizí měny;ačkoliv v nabídce není zejména výslovně uveden výraz „kurzové riziko“, které nese úvěrovaný v důsledku skutečnosti, že nepobírá příjmy v měně účtu, ani výslovná zmínka o „riziku úrokové sazby“?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, brání směrnice 93/13, vykládaná ve světle zásady účinnosti práva Společenství, uplatnění vnitrostátní judikatury, podle které je takové ujednání či souhrn ujednání, jako jsou ujednání dotčená ve věci v původním řízení, „jasné a srozumitelné“ ve smyslu směrnice, pokud je ve smlouvě o úvěru s původní dobou více než 20 let vedle aspektů zmíněných ve druhé předběžné otázce pouze doplněn vzorový příklad poklesu kurzu měny plateb o 5,27 % oproti měně účtu, aniž by v ní byly jinak zmíněny výrazy jako např. „riziko“ či „obtíže“?
- 4) Nese důkazní břemeno spočívající v prokázání „jasné a srozumitelné“ povahy určitého ujednání ve smyslu směrnice 93/13, včetně informací o okolnostech uzavření smlouvy, poskytovatel úvěru, nebo spotřebitel?
- 5) Nese-li důkazní břemeno spočívající v prokázání jasné a srozumitelné povahy určitého ujednání poskytovatel, brání směrnice 93/13 uplatnění vnitrostátní judikatury, podle které musí v případě dokumentů o postupech při prodeji úvěrovaní prokázat zaprvé, že jim byly informace obsažené v těchto dokumentech poskytnuty, a za druhé, a že jim je poskytla banka, nebo naopak musí podle zmíněné směrnice takové důkazy zakládat vyvratitelnou domněnku, že informace obsažené v uvedených dokumentech byly úvěrujícím poskytnuty, včetně ústního sdělení, kterou by musel poskytovatel úvěru, který nutně nese odpovědnost za informace poskytované jím pověřenými zprostředkovateli, vyvrátit?

- 6) Lze konstatovat existenci podstatné nerovnováhy v takové smlouvě, jako je smlouva dotčená ve věci v původním řízení, ve které obě smluvní strany nesou kurzové riziko, pokud na jedné straně má poskytovatel úvěru lepší prostředky k tomu, aby předvídal kurzové riziko, než spotřebitel a na druhé straně je riziko poskytovatele omezeno, zatímco riziko spotřebitele omezeno není?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Paris (Francie) dne 30. června 2020 – IB v. FA

(Věc C-289/20)

(2020/C 297/45)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Odvolatel: IB

Odpůrkyně: FA

Předběžná otázka

Pokud, tak jako v projednávané věci, ze skutkových okolností vyplývá, že jeden z manželů dělí svůj život mezi dva členské státy, lze mít ve smyslu článku 3 nařízení č. 2201/2003 (¹) a pro účely jeho použití za to, že má obvyklé bydliště ve dvou členských státech, takže jsou-li podmínky uvedené v tomto článku splněny ve dvou členských státech, jsou k rozhodnutí o rozvodu rovnocenně příslušné soudy obou těchto států?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 30. června 2020 – AS Latvijas Gāze v. Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Věc C-290/20)

(2020/C 297/46)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastníci řízení

Navrhovatelka: AS Latvijas Gāze

Další účastníci řízení: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 23 a čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/73/E⁽¹⁾ S vykládány v tom smyslu, že členské státy mají povinnost přijmout takovou právní úpravu, podle které si každý konečný zákazník může zvolit, k jakému typu sítě – k přepravní nebo k distribuční soustavě – se připojí, a provozovatel soustavy mu musí umožnit připojení k dotčené síti?
- 2) Musí být článek 23 směrnice 2009/73/ES vykládán v tom smyslu, že členské státy mají povinnost přijmout takovou právní úpravu, podle které se připojení k přepravní soustavě zemního plynu umožní jen konečnému zákazníkovi mimo domácnost (to znamená jen průmyslovému zákazníkovi)?
- 3) Musí být článek 23 směrnice 2009/73/ES, zejména pojem „nový průmyslový zákazník“, vykládán v tom smyslu, že uvedený článek stanoví povinnost členských států přijmout takovou právní úpravu, podle které se připojení k přepravní soustavě zemního plynu umožní jen konečnému zákazníkovi mimo domácnost (to znamená jen průmyslovému zákazníkovi), který dříve nebyl připojen k distribuční soustavě?
- 4) Musí být čl. 2 bod 3 a článek 23 směrnice 2009/73/ES vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, podle které přeprava zemního plynu zahrnuje přepravu zemního plynu přímo do rozvodné sítě zemního plynu konečného zákazníka?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 94).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. července 2020 –
Icade Promotion Logement SAS v. Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-299/20)

(2020/C 297/47)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Icade Promotion Logement SAS

Žalované: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 392 směrnice ze dne 28. listopadu 2006⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že režim zdanění na základě ziskového rozpětí lze použít výhradně na plnění spočívající v dodání nemovitostí, jejichž koupě podléhala dani z přidané hodnoty, aniž měla osoba povinná k dani, která uskutečňuje následný prodej, nárok na odpočet této daně? Nebo umožňuje použít tento režim na plnění spočívající v dodání nemovitostí, jejichž koupě nepodléhala dani z přidané hodnoty buď proto, že dotčená koupě nespadá do působnosti této daně, nebo proto, že sice do její působnosti spadá, avšak je od ní osvobozena?
- 2) Musí být článek 392 směrnice ze dne 28. listopadu 2006 vykládán v tom smyslu, že vylučuje použití režimu zdanění na základě ziskového rozpětí na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků v těchto dvou případech:

— v případech, kdy se z takových pozemků, koupených jako nestavební, staly mezi okamžikem jejich koupě a okamžikem jejich následného prodeje osobou povinnou k dani pozemky stavební;

- v případě, kdy se mezi okamžikem jejich koupě a okamžikem jejich následného prodeje osobou povinnou k dani změnila jejich vlastnost, například byly rozděleny na parcely nebo byly provedeny práce k vybudování obslužných sítí pro takové pozemky (pozemní komunikace, pitná voda, elektřina, plyn, kanalizace, telekomunikace)?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. července 2020 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-328/20)

(2020/C 297/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Martin, B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

- konstatoval, že Rakouská republika tím, že zavedla mechanismus úpravy ohledně rodinných přídatků a daňové úlevy na dítě pro pracovníky, jejichž děti mají trvalé bydliště v jiném členském státě, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 7 a 67 nařízení (ES) č. 883/2004 (¹), jakož i své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 4 nařízení č. 883/2004 a čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 492/2011 (²);
- konstatoval, že Rakouská republika krom toho tím, že zavedla mechanismus úpravy ohledně „Familienbonus Plus“, odpočtu pro jedinou výdělečně činnou osobu, pro rodiče samozivitele a z důvodu výživného migrujících pracovníků, jejichž děti mají trvalé bydliště v jiném členském státě, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011;
- uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rakousko poskytuje osobám, které vykonávají pracovní činnost v Rakousku, pro jejich děti ve formě jednotných paušálních částek, rodinné dávky a sociální výhody ve formě rodinných přídatků a daňové úlevy na dítě, jakož i daňové zvýhodnění prostřednictvím „Familienbonus Plus“, odpočtu pro jedinou výdělečně činnou osobu, pro rodiče samozivitele a z důvodu výživného. Od 1. ledna 2019 stanovily rakouské právní předpisy, že tyto státní dávky je třeba upravit podle obecné cenové úrovně členského státu, v němž má dítě trvalé bydliště.

První žalobní důvod:

Komise uvádí, že rodinné přídatky a daňová úleva na dítě jsou rodinnými dávkami ve smyslu nařízení č. 883/2004. Články 7 a 67 tohoto nařízení zakazují, aby členský stát mohl podmínit poskytnutí nebo výši rodinných dávek tím, aby rodinní příslušníci pracovníků měli bydliště v členském státě poskytujícím dávky. Zavedením mechanismu úpravy Rakousko upravuje rodinné dávky ve prospěch dětí však právě podle toho, v jakém členském státě děti měly bydliště. Rakousko tím porušuje články 7 a 67 nařízení č. 883/2004.

Druhý žalobní důvod:

Komise dále uvádí, že mechanismus úpravy, jak jej zavedlo Rakousko, zvýhodňuje oprávněné osoby, jejichž děti měly bydliště v členských státech s vyšší cenovou úrovní, vůči osobám, jejichž děti měly bydliště v Rakousku, zatímco osoby, jejichž děti měly bydliště v členských státech s nižší cenovou úrovní, znevýhodňuje. Na základě zavedení mechanismu úpravy však Rakousko vycházelo z úspor ve státním rozpočtu, což může znamenat pouze to, že existuje více osob pobírajících takové dávky a využívajících zvýhodnění, jejichž děti měly bydliště v členských státech s nižší cenovou úrovní než v Rakousku.

Na základě mechanismu úpravy tak Rakousko zavádí v konečném důsledku nepřímou diskriminaci v neprospěch migrujících pracovníků. K odůvodnění této diskriminace nelze uznat legitimní cíl. Rakousko tedy porušuje, pokud jde o rodinné přídatky a daňovou úlevu na dítě zásadu rovného zacházení, jak je stanovena v článku 4 nařízení č. 883/2004 a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, jakož i pokud jde o „Familienbonus Plus“, odpočet pro jedinou výdělečně činnou osobu, pro rodiče samoživitele a z důvodu výživného, zásadu rovného zacházení podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. července 2020 Volotea, SA proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 13. května 2020 ve věci T-607/17, Volotea v. Komise

(Věc C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Volotea, SA (zástupci: M. Carpagnano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil body 1 a 2 výroku rozsudku, proti němuž byl podán kasační opravný prostředek;
- částečně zrušil čl. 1 odst. 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise (¹) ze dne 29. července 2016 o státní podpoře SA.33983, kterou poskytla Itálie jako vyrovnávací platbu letištím na Sardinii za závazky veřejné služby, a v něm obsažený příkaz k navrácení, v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká navrhovatelky.

Podpůrně:

- zrušil body 1 a 2 výroku rozsudku, proti němuž byl podán kasační opravný prostředek;
- vrátil věc Tribunálu.

Navrhovatelka dále navrhuje, aby Soudní dvůr uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál nesprávně uplatnil pojem „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Konkrétně nesprávně použil pojem „hospodářské zvýhodnění“, překročil svoji pravomoc tím, že nahradil odůvodnění Evropské komise, a nesprávně posoudil kritéria selektivity, státních prostředků a narušení hospodářské soutěže.

Tribunál nesprávně odůvodnil státní podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a pokynů Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť.

Tribunál v příkazu k navrácení nezohlednil zásadu legitimního očekávání, pochybil, když neuznal, že došlo k porušení čl. 296 odst. 2 SFEU v důsledku nedostatečnosti odůvodnění ze strany Evropské komise, a porušil právo navrhovatelky na účinnou právní ochranu.

- (¹) Rozhodnutí Komise (EU) 2017/1861 ze dne 29. července 2016 o státní podpoře SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Itálie – Vyrovnávací platby letištím na Sardinii za závazky veřejné služby (služby obecného hospodářského zájmu) (Úř. věst. 2017, L 268, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. července 2020 easyJet Airline Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 13. května 2020 ve věci T-8/18, easyJet Airline v. Komise

(Věc C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: easyJet Airline Co. Ltd (zástupci: J. Rivas Andrés, avocat, A. Manzanque Valverde, abogada)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek nebo zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1861 (¹) ze dne 29. července 2016 o státní podpoře SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Itálie – Vyrovnávací platby letištím na Sardinii za závazky veřejné služby (služby obecného hospodářského zájmu), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky;
- podpůrně zrušil napadený rozsudek a vrátil věc Tribunálu k novému posouzení; a
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení a nákladů řízení prvního stupně.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek má být zrušen z následujících čtyř důvodů:

Zprvé, Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když zkombinoval posouzení dvou podmínek existence státní podpory (státní prostředky a zvýhodnění).

Zadruhé, Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že v projednávaném případě nelze použít kritérium subjektu v tržním hospodářství. Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když dospěl k závěru, že provozovatelé letišť nepřispěli významnými částkami ze svých vlastních zdrojů a nejednali v postavení tržně jednajícího hospodářského subjektu. Kromě toho odůvodnění napadeného rozsudku, pokud jde o nepoužití kritéria MEO, porušilo článek 345 SFEU, zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, jakož i práva společnosti easyJet na obhajobu.

Zatřetí se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že provozovatelé letišť jednali jen jako prostředníci regionu Sardinie.

Začtvrté se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o identifikaci: i) konečných příjemců prostředků plynoucích z regionálního systému; ii) nepřímé zvýhodnění; a (iii) vedlejší účinky systému.

(¹) Úř. věst. 2017, L 268, s. 1.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 15. června 2020 – Pollinis France v. Komise

(Věc T-371/20)

(2020/C 297/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pollinis France (Paříž, Francie) (zástupkyně: C. Lepage, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní rozhodnutí Evropské komise, kterým se zamítá potvrzující žádost o přístup k dokumentům zaregistrovaná pod referenčním číslem GESTDEM č. 2020/0498 podle čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- uložil Evropské komisi, aby nahradila žalobkyni náklady řízení ve výši 3 000 eur podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí odporuje čl. 4 odst. 3 druhému pododstavci nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož Evropská komise v souvislosti s uplatněním výjimky týkající se ochrany rozhodovacího procesu neuvedla odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí odporuje čl. 4 odst. 3 druhému pododstavci nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů a na tyto dokumenty by se měl vztahovat širší přístup týkající se „legislativních dokumentů“.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí odporuje čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽²⁾, jelikož výjimka stanovená v čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 by měla být vykládána a uplatňována restriktivněji, pokud se požadované informace týkají emisí do životního prostředí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

Žaloba podaná dne 20. června 2020 – Datax v. REA

(Věc T-381/20)

(2020/C 297/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Datax sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupce: J. Bober, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí ze dne 13. listopadu 2019 (ARES 2019 7018535 – 13/11/2019), které se týká částečného zamítnutí způsobilých nákladů a vrácení příspěvku EU a které ukládá žalobkyni povinnost zaplatit paušální náhradu škody;
- uložil Výkonné agentuře pro výzkum náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení před Soudním dvorem vzniklých žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného zjištění skutkového stavu a porušení polského pracovního práva.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že byly porušeny základní zásady unijního práva, zejména právního státu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalobkyně se nedopustila nesrovnalostí.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nebyla použita zásada proporcionality.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného tvrzení, že žalobkyně porušila grantové dohody.
6. Šestý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí vydala nesprávně Výkonná agentura pro výzkum, výkonná agentura Evropské unie, namísto Evropské komise.
7. Sedmý žalobní důvod, uplatněný rovněž podpůrně, vycházející ze skutečnosti, že bylo porušeno právo Belgického království.
8. Osmý žalobní důvod, uplatněný rovněž podpůrně, vycházející ze skutečnosti, že finanční nároky žalovaného jsou promlčeny.

Žaloba podaná dne 19. června 2020 – Flašker v. Komise

(Věc T-392/20)

(2020/C 297/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Petra Flašker (Grosuplje, Slovinsko) (zástupkyně: K. Zdolšek, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 24. března 2020 ve věci SA.43546 – Údajná státní podpora ve prospěch Lékarny Ljubljana, kterým se bez zahájení formálního vyšetřování rozhodlo, že opatření, s nimiž žalobkyně nesouhlasí, nepředstavují státní podporu;
- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí obsahuje věcné rozpory v odůvodnění, čímž došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v článku 296 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když dospěla k závěru, že opatření představují existující podporu.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že rozhodnutí Komise vychází z nepřesného a neúplného skutkového stavu a z nesprávného právního posouzení tohoto skutkového stavu, čímž došlo k porušení článků 107 a 108 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že nesprávné skutkové a právní posouzení popsané v prvních dvou žalobních důvodech odhaluje dostatek problémů v rámci posouzení tohoto případu ze strany Komise a nedostatečné přezkoumání relevantních skutkových okolností před přijetím rozhodnutí odůvodňujícího zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Tyto problémy jsou doprovázeny dalšími procesními nedostatky uvedenými v tomto třetím žalobním důvodu. Při existenci těchto nedostatků Komise měla zahájit formální vyšetřovací řízení, a pokud odmítla tak učinit, porušila procesní práva žalobkyně plynoucí z čl. 108 odst. 2 SFEU.

Žaloba podaná dne 27. června 2020 – Global Translation Solutions v. Komise**(Věc T-404/20)**

(2020/C 297/54)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Global Translation Solutions ltd. (Valletta, Malta) (zástupce: C. Mifsud-Bonnici, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. dubna 2020, kterými byla (i) v rámci zadávacího řízení TRAD19 zadána část 22 EN>MT úspěšnému uchazeči a (ii) odmítnuta nabídka žalobkyně na tuto část a všechna související rozhodnutí žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí žalované ze dne 17. dubna 2020, kterými byla (i) v rámci zadávacího řízení TRAD19 zadána část 22 EN>MT úspěšnému uchazeči a (ii) odmítnuta nabídka žalobkyně na tuto část, jsou protiprávní, jelikož spočívají na závažném a zjevně nesprávném posouzení při vypracování standardní hodnotící tabulky pro vyhodnocení testu revize.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí žalované ze dne 17. dubna 2020, kterými byla (i) v rámci zadávacího řízení TRAD19 zadána část 22 EN>MT úspěšnému uchazeči a (ii) odmítnuta nabídka žalobkyně na tuto část, jsou protiprávní, jelikož vypracování standardní hodnotící tabulky porušuje právo, kromě jiného čl. 160 odst. 1 finančního nařízení⁽¹⁾ a je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, včetně zásad rovného zacházení a transparency, které se uplatní při zadávání veřejných zakázek.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí žalované ze dne 17. dubna 2020, kterými byla (i) v rámci zadávacího řízení TRAD19 zadána část 22 EN>MT úspěšnému uchazeči a (ii) odmítnuta nabídka žalobkyně na tuto část, jsou protiprávní, jelikož žalovaná v rozporu s požadavky unijního práva a judikatury Soudního dvora neuvedla odůvodnění svého rozhodnutí odmítnout nabídku žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí žalované ze dne 17. dubna 2020, kterými byla (i) v rámci zadávacího řízení TRAD19 zadána část 22 EN>MT úspěšnému uchazeči a (ii) odmítnuta nabídka žalobkyně na tuto část, jsou protiprávní, jelikož chování žalované během komunikace s žalobkyní po dni 17. dubna 2017, zejména pokud jde o její vysvětlení týkající se standardní hodnotící tabulky a „predefinovaných chyb“ bylo v rozporu s obecnými zásadami náležité péče a řádné správy, které se uplatní na veřejné zakázky.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euroatom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1)

Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KT v. EIB

(Věc T-415/20)

(2020/C 297/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: KT (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že předmětná žaloba je přípustná a opodstatněná, a to včetně námitky protiprávnosti, kterou obsahuje;
- a v důsledku toho:
 - zrušil rozhodnutí ze dne 24. března 2020, kterým jí bylo uloženo disciplinární opatření spočívající v okamžitém propuštění z důvodu závažného porušení povinností s odchodným;
 - uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu, zejména z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci autora dotčeného aktu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nedodržení přiměřené lhůty, zejména z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady nestrannosti. Žalobkyně vznáší námitku protiprávnosti, jelikož článek 40 pracovního řádu zaměstnanců Evropské investiční banky (EIB) podle jejího názoru odporuje zásadě nestrannosti, pokud jde o objektivní nestrannost. Dále se domnívá, že postup EIB odporoval zásadě nestrannosti, pokud jde o subjektivní nestrannost.

5. Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení norem týkajících se ochrany osobních údajů.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

Žaloba podaná dne 3. července 2020 – KU v. ESVČ

(Věc T-425/20)

(2020/C 297/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: KU (zástupce: R. Wardyn, lawyer)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ESVČ ze dne 17. září 2019, kterým se zamítá žádost žalobkyně o pomoc;
- zrušil rozhodnutí ze dne 3. dubna 2020, kterým se zamítá stížnost žalobkyně podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- uložil žalované povinnost uhradit 15 000 eur jako spravedlivou náhradu za obtěžování KU;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění a nepřezkoumání důkazů.
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí ESVČ ze dne 17. září 2019 a 3. dubna 2020 nejsou dostatečně odůvodněna, což je v rozporu s povinností správy odůvodňovat svá rozhodnutí (čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a článek 18 Evropského kodexu řádné správní praxe).
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení: porušení článku 12a služebního řádu.
 - ESVČ porušila článek 12a služebního řádu, když odmítla mít za to, že chování X popsané v žádosti žalobkyně o pomoc představovalo psychické obtěžování ve smyslu tohoto ustanovení.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
 - ESVČ se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když odmítla mít za to, že chování X popsané v žádosti o pomoc představovalo psychické obtěžování.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti poskytnout pomoc: porušení článku 24 služebního řádu.
 - Žalobkyně tvrdí, že období více než šestnácti měsíců bylo nepřiměřenou lhůtou pro šetření a že ESVČ společně s IDOC porušila zásadu přiměřené lhůty a povinnost jednat rychle, a tím článek 24 služebního řádu.
-

Žaloba podaná dne 7. července 2020 – JR v. Komise**(Věc T-435/20)**

(2020/C 297/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* JR (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- rozhodl, že je projednávaná žaloba přípustná a opodstatněná;
- a v důsledku toho:
 - zrušil rozhodnutí ze dne 15. dubna 2020 v rozsahu, v němž jím byl zamítnut návrh žalobkyně na přezkum rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení ze dne 16. prosince 2019 nezapsat žalobkyni na seznam úspěšných uchazečů ve vnitřním výběrovém řízení COM/03/AD/18 (AD6) – 1 – Administrátoři, a v případě potřeby zrušil toto rozhodnutí ze dne 16. prosince 2019;
 - uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení pravidel, kterými se řídí postup výběrové komise.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise**(Věc T-440/20)**

(2020/C 297/58)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Jindal Saw Ltd (Nové Dillí, Indie), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Itálie) (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/527 ze dne 15. dubna 2020, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie, pokud jde o společnost Jindal Saw Limited, v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve věci T-301/16;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009 a obecné zásady zákazu retroaktivity.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady zákazu retroaktivity a obecné zásady právní jistoty.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU a článku 264 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality a čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 SEU.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva na účinnou právní ochranu a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článku 103 celního kodexu Unie a článku 296 SFEU.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Komise uložit povinnost k celní evidenci dovozu společnosti Jindal a z porušení čl. 14 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009.

Žaloba podaná dne 10. července 2020 – Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise**(Věc T-441/20)**

(2020/C 297/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Jindal Saw Ltd (Nové Dillí, Indie), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Itálie) (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/526 ze dne 15. dubna 2020, kterým se opětovně ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie, pokud jde o společnost Jindal Saw Limited, v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve věci T-300/16;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 597/2009 a obecné zásady zákazu retroaktivity.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady zákazu retroaktivity a obecné zásady právní jistoty.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU a článku 264 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality a čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 SEU.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva na účinnou právní ochranu a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článku 103 celního kodexu Unie a článku 296 SFEU.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Komise uložit povinnost k celní evidenci dovozu společnosti Jindal a z porušení čl. 24 odst. 5 nařízení (ES) č. 597/2009.

Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Grangé a Van Strydonck v. EUIPO – Nema (âme)

(Věc T-442/20)

(2020/C 297/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Isaline Grangé (Edegem, Belgie) a Alizée Van Strydonck (Strombeek-Bever, Belgie) (zástupce: M. De Vroey, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Nema Srl (San Lazzaro di Savena, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelky sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „âme“ – Přihláška č. 17 895 139

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. června 2020, ve věci R 2960/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a všem vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. července 2020 – Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform (Štítky)

(Věc T-443/20)

(2020/C 297/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanford LP (Atlanta, Georgia, Spojené státy) (zástupce: J. Zecher, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Avery Zweckform GmbH (Oberlaindern/Valley, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 141999-0002

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. května 2020, ve věci R 2413/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl odvolání další účastnice řízení před odvolacím senátem ze dne 11. prosince 2018 podané proti rozhodnutí zrušovacího oddělení EUIPO ze dne 25. října 2018;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů odvolacího řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 63 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 13. července 2020 – VeriGraft v. EASME

(Věc T-457/20)

(2020/C 297/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VeriGraft AB (Göteborg, Švédsko) (zástupkyně: P. Hansson a M. Persson, advokátky)

Žalovaná: Výkonná agentura pro malé a střední podniky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že inkasní příkaz EASME týkající se nákladů v celkové výši 258 588,80 eura je neplatný;
- rozhodl, že náklady odmítnuté ze strany EASME (v celém rozsahu nebo zčásti) v celkové výši 258 588,80 eura představují způsobilé náklady;
- rozhodl, že výzva EASME k úhradě částky 106 928,74 eura je neplatná, a
- uložil EASME náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz odporuje právu na řádnou správu:

- z inkasního příkazu a jeho příloh nelze seznat, jaké konkrétní náklady EASME odmítla, ani na jakém základě tak učinila. Došlo tedy k porušení práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a konkrétně povinnosti uvést odůvodnění.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že odmítnuté náklady jsou podle grantové dohody způsobilé:
- odmítnuté náklady jsou v každém případě podle grantové dohody uzavřené mezi společností VERIGRAFT a EASME způsobilé, jelikož byly uvedeny v grantové dohodě a pravidelných zprávách schválených EASME.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že výzva k úhradě je v každém případě neplatná, jelikož odmítnuté náklady VERIGRAFT jsou podle grantové dohody způsobilé:
- společnost VERIGRAFT vynaložila náklady, jejichž výše přesahuje výši nákladů, které chce EASME vymoci prostřednictvím inkasního příkazu, a výzva k úhradě je tedy v každém případě neplatná i z tohoto důvodu.

Žaloba podaná dne 21. července 2020 – Eggy Food v. EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)

(Věc T-464/20)

(2020/C 297/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Německo) (zástupce: J. Eberhardt, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie – Přihláška č. 17 953 235

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. května 2020, ve věci R 2235/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- nařídil zveřejnění přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 17 953 235
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný(é) žalobní důvod(y)

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. července 2020 – LD v. Komise

(Věc T-474/20)

(2020/C 297/64)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: LD (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí ze dne 20. června 2019, kterým byla žalobkyně vyloučena z účasti na zkouškách v hodnoticím centru v rámci výběrového řízení EPSO/AD/371/19;
- rozhodnutí ze dne 31. října 2019, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přezkum vyloučení z výběrového řízení EPSO/AD/371/19;
- rozhodnutí OJ ze dne 22. dubna 2020, kterým byla zamítnuta jeho stížnost podaná podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

Žalobce rovněž navrhuje, aby byla žalované uložena náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatňovaným ve věci T-456/20, LA v. Komise.

